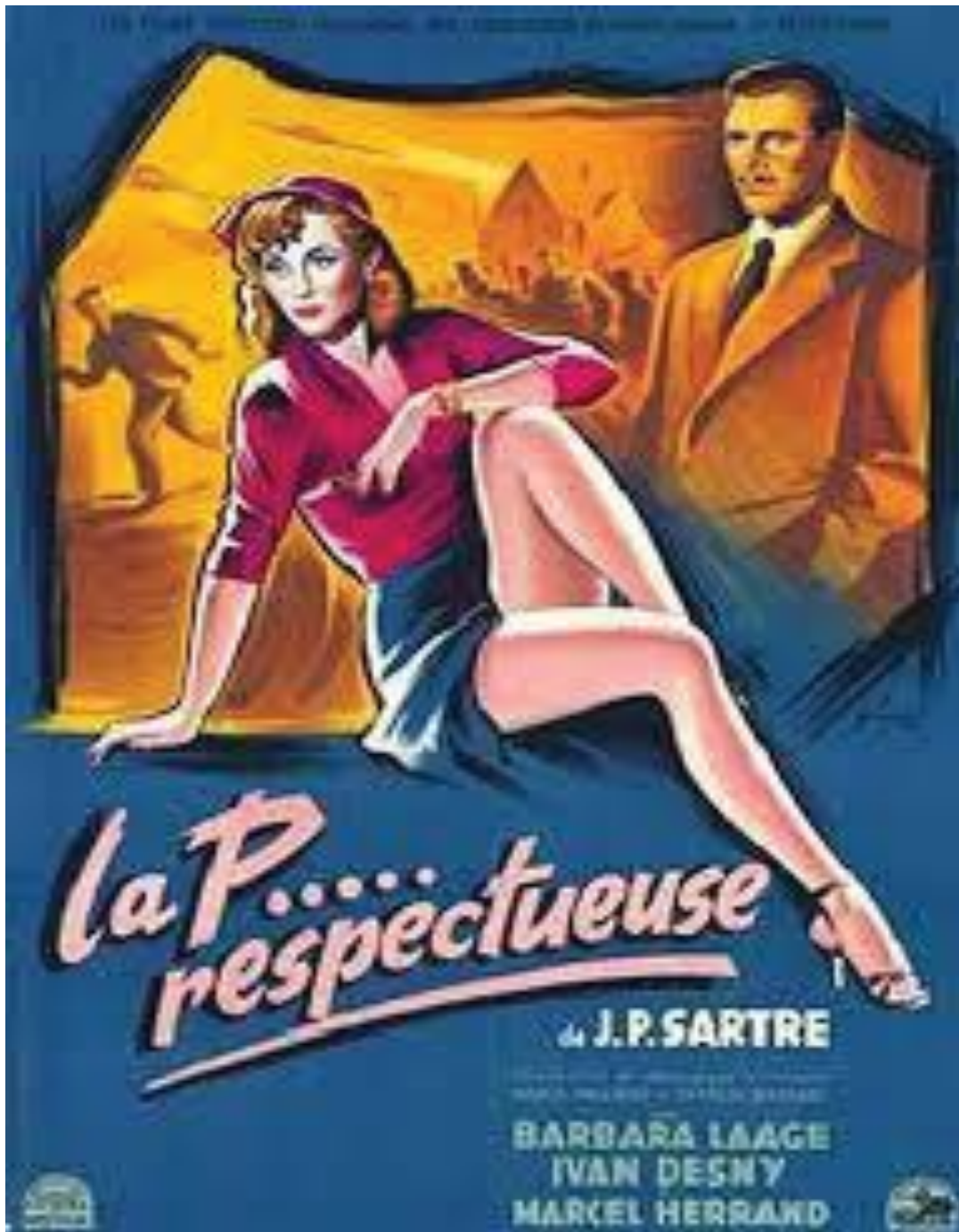

قه چیه به ریژه که

قه‌چپه به‌ریزه‌که سارته‌ر

**پیشه‌که‌شه به میشل لی‌رس و زیت لی‌رس
سارته‌ر..**

تابوی شان‌نامه‌که له کاتی نمایشدا له فرهنسا

ژان پۆل سارتهر

قهچیه بهر یزه که

وه رگی رانی له عه ره بییه وه

هیمداد حوسین و سهنگه ر نازم

هه ولیر - ۲۰۱۸

- قهچیه بهر یزه که
- ژان پۆل سارتهر
- وهر گیرانی: هیمداد حوسین و سهنگهر نازم
- دیزاینی بهرگ: ئاکار جهلیل
- چاپی یه کهم، ههولیر، ۲۰۱۸
- تیراژ: (۵۰۰) دانه

له بهر یوه بهر ایهتی گشتی کتبخانه گشتیهکاندا ژماره () ی سالی
۲۰۱۸ ی دراوهتی

پیشه کیهک بو چاپی کوردی

ژان پۆل سارتهر، یه کیهکه له بیرمهند و کهسایه تییه ئەده بییه کانی سه دهی بیسته م له جیهاندا، ئەگه رچی خوی فره نسویه، به لام سنووری نه ته وهی به زاندوووه و نووسه ریکی جیهانییه. هه رکه ناوی فه لسه فهی بوونگه رای دیت یه کسه ر ناوی سارتهر و کامۆ به زهین و خه یالی وه رگه ردا دیت. ئەم شانۆنامه یه ی سارتهر قه چیه به ر یزه که La Putain respectueuse یه کیهکه له شانۆنامه ده گمه ن و که متر بلآوه کانی ئەو نووسه ره، که له سالی ۱۹۴۶ دا نووسیویه تی و هه ر له و ساله ی شدا له پاریس نمایشکراوه.

نووسه ر له و شانۆنامه یه دا، له ئەنجامی سه ردانی بو ولآته یه گه رتوووه کانی ئەمریکا، به توندی و به شیوه یه کی ساتیری (گالنه جار ی و توانجئامیز) سیاسه تی چینایه تی وره گه زپه رستی ده خاته روو، که ئەوی رۆژی زۆر به زه قی پیاده ده کرا. دوا ی بلآوبوونه وهی ئەم شانۆنامه یه نووسه ر که وته به ر ره خنه ی توند، وه لی سارتهر ئەوه ی روون کرده وه ئەو دژی سیاسه تی ره گه زپه رستییه نه وه کو دژی ئەمریکا به دیاریکراوی. ئەم شانۆویه هه ر ئەو ده م له چه ندین ولآتی دی پیشکه شکراوه، له

قهچیه بهریزه که سارتهر

یه کیتی سوڤیههت و کوبا و ئەمریکا و تورکیا و باکووری
 ئەفریقا، به تایبهتی وهکو ههنگاوێک دژی سهرمایه داری و
 پالپشتیههک بو چینی کریکار و پارتی کومونیهستی، ته نانهت بو
 ئەوهی له گهه واقیعی ئەو ولاته نانهدا بگونجی و ئەو بیروکه یه
 دهربرئ، سارتهر دهسکاری کوتاییه که ی به شیوه یهک کرد، که
 رهشبینی و نائومییدی له دلی گه نجاندا نه چینی و ئاسو بو
 ئومییدیک بهیلتیه وهو دهربرئ بیری (فهلسه فهی ئازادی) و
 به رجهسته کردنی چه مکی (پابه ندبوون) بنوینی. ته نانهت
 سارتهر ریگه چاره ی ئەوهشی پیاشه، که چینی کریکار لهو
 ولاته دا به رهشپیست و سپیسته وه دژه ئیداره ی ولات
 راپه رن، که دهیانچه وسینیتیه وه.

هه ندی له ره خنه گران پیا نوايه سارتهر بیروکه ی ئەو
 شانوییه ی له رووداویکی راسته قینه له ئەمریکا، که به
 رووداوی Scottsboro ناسراوه و هرگرتووه، که بریتیه له وهی
 له سالی ۱۹۳۱ دا ۹ کوری زنجی رهشپیست له
 شه مه نده فه ریکدا ده ستریزی سیکسیان کردو ته سه ردوو
 قه چه ی سپی پیست.

خیزانیکی دهوله مند و زهنگینی باشوور دهیانه وی خویان
 له دهست دادگا رزگار بکه ن، چونکه کوره که یان که به خه لکی
 راسته قینه و خاوه نی ئەو ولاته ده زانن، ده بی دادگا ماف به وان

قەحپە بەرپزەمكە .----- سارتهر
بدات، با كورەكەشيان بكوژى زنجييه كيش بيت، دەبى ئازاد
بكرىت و نه گيرىت. پەنا بو ئەنجوومەنى نوينه ران دەبەن...
له روى ناوەرۆكى هونەرىي شانۆنامەكەو هەندى له
رەخنەگرانەو پييانوايه ويناكردنى ئەو قارەمانە زنجييه
لاوازه، چونكە ناتوانى رووبەرۆوى واقع ببىتەو و بەرگرى له
مافى خۆى بكات و رادەكات.

ليزى ليزى پرسيارىك دینه پيشه وه، ئەو ویش ئەوهيه، فرید داوا له
ليزى Lizzie MacKay، كه قەحپەيه كه تازه هاتۆته باشوورو
له يانهيهكى شهوانهى رابواردندا تۆماس دەناسى، فرید Fred
داواى لیدەكات دان بەو راستييه دا بنى، كه تۆماسى ئامۆزای
تاوانبار نيه، بەلام فرید هەر خۆى ئەوه دەدرکينى كام راستى؟
خۆى گووى له ليزى گرتوووه و دەزانى ئەو زنجييه بى
تاوانه. كه وابى راستييهك بوونى نيه، تەنيا و تەنيا ئەوه نه بى
دوو چينى جياواز هەن، رەش و سپى.

جياوازی سارتهر له گەل فەيله سوف و بيرمه نده كانى
سەر دەمى خۆى له وه دايه، ئەو به تەنيا كتيبى فەلسەفى
نه نوسيووه، بەلكو بو گەياندى بىرى وجودى (ئىگزيستينتيا ليزم
Existentialism) ى خۆى ژانره ئەدەبىيه كانى وهكو شانۆنامەو
رۆمان و رەخنەى ئەدەبى هەلبژاردوووه. به كورتىيه كه
سارتهر لهم شانۆنامەيه دا هەرچى پۆخله واتى چينى بۆرژوا
هەيه دهیخاته روو، هەروا به راوردىك له نيوان سروش و

قهحبه بهریره که سارتهر
ئاکار و رهوشتی ژنیکی سوژانی و ئه و کهسانه دا دهکات ، که
خویان به نوینهری راستهقینهی میللهت له ئیداره و دهولته و
ئهنجوومهنی نوینهراندا دهزانن.
هیوادارم زمانی وهرگیرانه کهیشمان جیگهی پهسهندی بی و
خزمهتیک به بواری شانوو ههوادانی شانوی جیهانی
بگهیهنیت. بو ئهوهی وهرگیرانه کهیشمان پهسهندر بیت
سهیری دهقه فارسییه کهیشمان کرد و له ههندی شوینیشدا
پرسمان به برادهرانی فرهنسیزمان کردوو.

۲۰۱۸/۴/۲۸

ههوالنامهی کتیب

كەسايەتییە كان

لیزی: قەحپە

فرید: كوری سیناتور كلارك.

سیناتور كلارك: باوكی فرید.

رەشپییست

جۆن: پۆلیس

جیمز: پۆلیس

كەسايەتییە لاوہكییە كان

پیاوی یەكەم

پیاوی دووہم

قەحپە بەرپۆزەكە

ژووریك له یهكێك له شارەكانی ئەمریکای باکوور،
دیوارەکانی ژوورەكە رەنگیان سپییە، سیسەمێك له
ژوورەكە دایە، له لای راستدا پەنجەرەیهك هەیە، له لای چەپدا
دەرگایەك هەیە، كه هی گەرماو، له پووی پیشەوهدی
شانۆكەدا رپرەویکی بچووك هەیە، كه به دەرگای ژووری
پیشوازیکردنەوه به ستراوتهوه.

دیمه نی یه که م

لیزی دواتر ره شپیسته که

به ره له وهی په رده هه لبد ریته وه دهنگیک هاوشیوهی دهنگی
ره شه با له سه ر شانۆ دهگاته بهر گوئی، لیزی به ته نیایه
قوله کانی کراسه کهی خوی هه لدا وه ته وه و به گسکی کاره بایی
ژووره که پاک دهکاته وه، زهنگی ده رگا که دهنگی دیت، لیزی
ده وه ستیت و سهیری لای ده رگای گه رما وه که دهکات،
دووباره زهنگه که لیده دن، گسکه که ده کوژینیتته وه، ده رگای
گه رما وه که نیوه دهکاته وه.

لیزی: (به دهنگیکی نهوی) زهنگ لیده دن، خوت نیشان
مه ده. (پاشان ده رگای ژووره که دهکاته وه، ره شپیسته که له ناو
ده رگا که ده رده که ویت، ره شپیسته که بالا بهرز و چوارشانه و
به هیزه و پرچی سپیه و پروخساری په شوکاوه، وشک و بی
جووله ده وه ستیت) چی بووه؟ رهنگه ناو نیشانه که تان لی
تیکچوو بیت؟ (که میک بیدهنگی) له کو تاییدا چیتان ده ویت؟ قسه
بکه ن.

ره شپیست: (به پارانه وه وه) تکاده که م خاتوون، تکاده که م.

لیزی: له بهرچی تکاده که ی؟ (به گرژومونیه وه لئی دهروانیت)
بوهسته بزانه، تو نه بووی که له ناو شه مه نده فهره که بووی و
له ده ستیان راتکرد؟ چون ناو نیشانی منت دوزیه وه؟

قهحبه بهریرهکه..... سارتهر

رهشپیست: زور گه رام خاتوون، ههموو شوینیک
 گه رام (دهیهویت بیته ژوورهوه) تکا دهکه م.

لیزی: مهیه ژوورهوه، میوانم ههیه، باشه بلی بزائم چیت
 دهویت؟

رهشپیست: تکا دهکه م.

لیزی: باشه چییه له بهرچی لیم دهپاریتهوه؟ چیت دهویت؟
 پارهت دهویت؟

رهشپیست: نه خیر خاتوون (که میک بیدهنگی) تکا دهکه م بهو بلی
 که من هیچ تاوان و ههلهیه کم نه کردووه.

لیزی: به کی؟

رهشپیست: به دادوهر، بهو بلی، خاتوون، تکا دهکه م بهو بلی.

لیزی: من هیچ شتیک نالیم.

رهشپیست: تکا دهکه م.

لیزی: چ پیوهندی به منهوه ههیه، من له ژیانی خوُمدا سهه
 کیشه ههیه، ئیدی ناتوانم بپرژیمه سهه کاری خه لکی دی،
 برؤ دهی.

رهشپیست: ئیوه دهزانن، که من هیچ ههلهیه کم نه کردووه، ئایا
 دهستم به رووی که سیکدا بهرزکردوتهوه؟

لیزی: نا، تو هیچ شتیکت نه کرد، به لام من ناچمه بهردهم
 دادگا، من ههموو دادوهر و پولیسهکان وهکو ئاوی لووتم فن
 دهکه م و تور دهدهمه دهرهوه.

قهچیه بهر یزه که .----- سارتهر
رەشپێست: من ژن و مندالەکانم بە تەنیا جیھێشووه و دەستم
لییان بەرداوه، هەموو شەویک لەناو کوچە و کۆلانەکاندا ویڵ
و سەرگەردان دەگەریم، ئیتر توانام نەماوه.

لیزی: لەم شارە برۆ دەرەوه، یەکرێست ئاسوودە دەبیت.
رەشپێست: لەناو هەموو ویستگەکاندا بۆسە دادەنێنەوه.

لیزی: کێ بۆسە دادەنێتەوه؟
رەشپێست: سپی پیستەکان.

لیزی: کام لە سپی پیستەکان؟

رەشپێست: هەموویان، ئەمڕۆ بەیانی ئیوه نەچوونەتە دەرەوه؟
لیزی: نا

رەشپێست: سپی پیستەکان گشتیان لەناو کۆلانەکان، بە گەنج و
پیرەوه بەبێ ئەوهی یەکتەری بناسن پیک دەگەن و قسە
دەکەن.

لیزی: باشە، ئینجا ئەمە واتای چییە؟ با هەر قسە بکەن.

رەشپێست: واتا لەمەوه کاریکی دیکە بۆ من نەماوتەوه جگە
لەوهی هیندە بەرەو ئەمسەر و ئەوسەر بچم تا دەستگیرم
بکەن، دەزانی که هەر کاتیکی سپی پیستەکان بەبێ ئەوهی
یەکتەر بناسن قسە لەگەڵ یەکدا دەکەن حەتمەن دەبیت
رەشپێستیک بمریت. (کەمیک بیدەنگی) خاتوون بلی، که من هیچ
تاوانیکم نییە، ئەمە بە دادوهر بلی، بە رۆژنامەنووسەکانی بلی،
بەلکو لەناو رۆژنامەکانیان بینوسن، بلی خاتوون! بلی!

قەحپە بەرئزەكە..... سارتەر
ليزى: ھاوار مەكە من ميوانم ھەيە (بيدەنگى) بو پوژنامە من
پەيمانە پينادەم، من لەم كاتەدا ناتوانم خۆم بناسينم (بيدەنگى)
بەلام ئەگەر بەزور من بو شايتەتيدان ببەن، ئەوا ئاسوودە بە
كە من راستيەكە دەليم.

رەش پيست: ئيوە بەوان دەلين كە من يچ گوناھيكم نيبە؟
ليزى: پينان دەليم.

رەشپيست: سويند دەخوى؟

ليزى: بەلى، بەلى.

رەشپيست: بەو خودايەي كە ھەموومان دەبينى؟

ليزى: ئوى! بە جەھەننەم، يەخەم بەردە ئيتەر، بەتۆم گوت
ئاسوودە بە، ئيتەر تەواو (بيدەنگى) باشە ئيستا برؤ دەي، برؤ!
رەشپيست: خاتوون تەكە دەكەم من لەلای خوتان بشارنەو.

ليزى: ھەشارت بەدەم!؟

رەشپيست: ناتەوي؟ نايكەيت؟

ليزى: بتشارمەو؟ من؟ يالا برؤ! (دەرگاھەي لەسەر
دەدەخاتەو) من ھەزناكەم بە دەستی خۆم گرفتارى بو خۆم
دروست بەكەم (بەرەو پرووى دەرگاھەي گەرماوھەكە دەرپوات)
وەرە دەرەو.

فريد بە كراسيكي بي بوينباخەو ديتە دەرەو.

دیمه نی دووهم

لیزی- فرید

فرید: چی بوو؟

لیزی: شتیک نه بوو

فرید: من واگومانم کرد پؤلیس بیټ

لیزی: پؤلیس؟ خوا نه کا! مه گهر تو ئیشت و کارت له گهل

پؤلیس هه یه؟

فرید: من؟ نا من وا گومانم ده کرد که له گهل تو کاریان

هه بیټ.

لیزی: (سه رزه نشتر او) ئاگات له بهر زمانی خوټ بیټ! من

پاره ی که سیکم نه دزیوه تا پؤلیس به دوامدا بیټ.

فرید: تو هه رگیز سه روکارت له گهل پؤلیسان نه بووه و

نه که وتوویته لایان؟

لیزی: هه رگیز بو دزی ریم به رییان نه که وتوووه.

که سه که کاره باییه که داده گیر سینیت و دهنگی گسه که بهرز

ده بیټه وه.

فرید: (به هوئی دهنگی گسه که توره ده بیټ) ئاخ!

لیزی: (به دهنگی بهرز قسه دهکات تا فرید بیستیت) چیته

ئازیم؟

فرید: (به دهنگی بهرز) گوئی کانت که ر کردم.

قهحبه بهريزهكه..... سارتهر

ليزي: ئيستا تهواوي دهكه م(بيدهنگي) من خووم پيوه گرتووه.

فريدا: چي دهلييت؟

ليزي: دهليم من خووم پيوه گرتووه

فريدا: چون؟

ليزي: بهم شيويهيهي كه هر شهويك ميوانم ههيه سبهيه

بهيانبيههكهيه دهبييت گسك لييدهم و بچمه گه رماو(گسكهكه

دهكوژينيتهوه)

فريدا: (ئاماژه بو سيسه مهكه دهكات) باشه ئيستا كه بهم

جو رهيه ئيتر روپوشهكهيه بهسهردا بده.

ليزي: چي؟

فريدا: دهليم روپوشهكهيه بهسهردا بده بوني گوناھي ليديت.

ليزي: بوني گوناھ! ئه م قسه يهت لهكوي هينا؟ سهيركه بزائم، تو

قه شهيه؟

فريدا: نا، له بهرچي؟

ليزي: ئاخر وهكو كتبي ئينجيل قسه دهكهيه(سهيري ئه و

دهكات) بهلام نا تو قه شه نيت، تو زور له وان پاكتره،

ئهنگوستيله كانتم نيشان بده(به سه رسورماوييه وه) ئوه

سهيركه بزائم، وهكو ئه وهيه گيرفانت زور پر بيت.

فريدا: به لي.

ليزي: زور دهوله مهندي؟

فريدا: زور.

قهچیه بهر یزه که .----- سارتهر
لیزی: چاکتر! (دهسته کانی له ملی فرید دهکات و لیوه کانی له
لیوی نزیک دهخاته وه) به برپوای من دهوله مهندی بو پیاو
شتیکی زور چاکه و هوکاری متمانه و ریزگرتنیه تی لای
خه لک. فرید له ماچکردنی ئه و دودله، دواتر پرووی خووی
وهرده گیریت.

فرید: سه رپوشی سیسه مه که رابخه.

لیزی: باشه باش ئیستا راید هخه م (له کاتی کدا که سه رپوشه که
را ده خات پیده که نیت) (بوئی گوناھی لیدیت) چ قسه یه که! برپوانه
ئه م گونا هه هی تویه ئازیزم (ناره زایی فرید) چاکه، چاکه هی
منه، به لام هینده له و جوره گونا هانه یان بو من نووسیوه که
هه ژمار نا کریت... (له سه ر سیسه مه که داده نیشیت و فرید ناچار
دهکات که له تهنیشتی دابنیشیت) وهره، وهره له سه ر
گونا هه کانمان دابنیشین، گونا هیکی قه شه نگ بوو، نا گونا هیکی
به تام و چیژ بوو (پیده که نیت) چاوه کانت به رمه ده وه. له من
ده ترسیت (فرید ئه و به توندی ئه و به سینهی خو یه وه ده نیت)
ئاخ، وردت کردم! ئیسکه کانت شکاند! (فرید به ریده دا) چ
ده مانچه یه کی سه یر و سه مه رهت هه یه! وه کو مرؤقیکی
گومانای دئیت به رچاو، ناوت چیه؟ نایی؟ من پیوستمه،
هیچ که سیک ناوی خانه واده که ی به من نالیت، ئوه له هه زار
کرپار رهنگه یه که س، باشه مافی خو یانه، به لام من

قهحبه بهريزه كه سارتهر
پيوستم به ناوى خوتان ههيه، ئيستا ئه گهر ناويشتان نه زانم،
چون دهته ويته هه مووتان بناسم، بلي، بلي، ئه زيزم.
فريدا: نا.

ليزي: باشه، نايللي مه يلي، من ناوت ليده نييم به ريز
بيناو. (هه لده ستيته وه) ليگه ري ژووره كه ريكبخه م (كورسييه كان
دهبته پيش و پاش) ئا ئيستا ريك كه وت. كورسييه كان به م
شيويه له چواردهوري ميژه كه بن باشتره، به راست تو
دوكانيك پينازانيت كه تابلو و وينه بفروشيته؟ ده مه ويته چهند
وينه يه ك بكرم و به ديواريان هه لواسم، تابلويه كي جوانم له ناو
جانتا كه م ههيه، ناوى ئه و تابلويه (گوزه ي شكاو) ه، كچوله يه كه
كه منداليك گوزه كه ي لي شكاندوه.
كام گوزه؟

من چ ده زانم؟ گوزه ي خوي، بيگومان گوزه يه كي هه بووه،
ئيستا من تابلوي پيره ژنيكم ده ويته، بو نمونه پيره ژنيك كه
خه ريكه شت ده چنيته، يا خه ريكه چيروك بو نه وه كاني
ده گيريته وه، ئاه! راستي برؤم په رده كه هه لده مه وه و
په نجه ره كه بكه مه وه (ئه م كاره ده كات) چ هه وايه كي خوشه!
ئه مرؤ رؤژيكي باشمان ده بيت (باويشك دها) ئاخ ئه مرؤ
چهنده خوشالم، كه ش و هه وا خوشه، چوومه گه رماوه كه م،
شه ويكي خوشيشم به سه ربرد، وه ره بنواره ديمه نيكي چهند
جوانه، وه ره! ديمه نيكي چاكه! له هه موو لايه كه وه دره خته

قهچپه بهرئزهکه .----- سارتهر
دلرفینهکان! به جوانی سهیرکه، نازانم چ بهختیکم ههیه که
بهبی هیچ زهمهتی و راکه راکیک ئەم ژوورهه له م گه رهکه
چاکه دۆزیهوه، نایهیت؟ تو شارهکهی خۆت خوش دهویت؟
فرید: له پهنجهرهه خۆمهوه دیمههنی شارهکهی خۆم خوش
دهویت...

لیزی: ئایا بینینی رهشپیستیک له سپیدهیهکی زوودا شوومی
نییه؟

فرید: له بهرچی دهپرسیت؟

لیزی: ئاخر من... رهشپیستیک خهریکه له سهه شوستهی
بهرامبهرم تیدهپهپیت.

فرید: بینینی رهشپیست هه میسه بهدبهختی دینیت، رهشپیست
له شهیتان خراپتره، پهنجهرهکه دابخه.

لیزی: ناتهوئی ههواي ژوورهکه بگوریت؟

فرید: دهلیم پهنجهرهکه داخهوه، پهردهکان دادهوه، گلۆپهکesh
داگیرسینه.

لیزی: له بهرچی؟ هه موو ئەمانه له بهرئوهیه تا رهشپیستهکه
نه بیني؟

فرید: ده بهنگ!

لیزی: بهم ههتاوه جوان و خۆشه ناتهویت دهرگاکه کراوه
بیته؟

قهحبه بهرئزهکه سارتهر
فرید: لیره پیوستیم به خور نییه، من دهمه ویت ژووره که
هه مان بارودوخی شهوی هه بیت، ده لیم په نجه ره که دابخه، من
له دهره وه خور ده بینم (هه لده ستیت و به ره و لای ئه و دهروات
و لپی دهروانیت).

لیزی: (به په شوکاوییه وه) راسته و راست چی روویدا، چیت
به سه رهات؟

فرید: هیچ، بۆینباخه که م پییده.

لیزی: له ناو گهر ماوه که یه (ده چیتته دهره وه، فرید به خیرایی
چه که جه کانی میزه که ده کاته وه و به دواي شتیکدا ده گهریت،
لیزی به بۆینباخه وه دیتته ژووره وه) ئه مه بۆینباخه که ت،
بوه سته، (بۆینباخه که ی ده کاته ملییه وه و ده یبه ستیت) ههر
به راست دهرانی که م وا رووهدات که من کریاری ریوار
په سه ند بکه م، له بهر ئه وه ی مروفت پیوسته ههر جاریک
ده موچاویکی نوئ ببینیت. بیروکه ی من ئه وه یه که ته نیا سی
چوار که س خووم پیوه بگرن که تارادده یه ک چووبنه
ته مه نه وه: یه کییک بۆ روژی سیشهممه، یه کییک بۆ پینجشهممه،
یه کییکیش بۆ یه کشهممه، توش ئه گهر چی گهنج و نه زانی، به لام
بارودوخیکی رژد و جیددیت هه یه، ئه گهر جاریک ئاره زووت
بزوا... باشه، باشه ئیتر هیچی دیکه نالیم. خوت دهرانی چی
بکه ی... دهرانی؟ تو وه کو ئه ستیره یه کی جوان و نه خشینی،

قهحبه بهريزهكه .----- سارتهر
جوانكيله ي من، ماچم بکه، له بهر ئه و ماندوييتيه ي که کيشاومه
ماچم بکه، ناته وي؟
فريد له ناکاو ئه و به توندييه وه ماچ دهکات، پاشان له خو ي
دورده خاته وه) ئاخ.

فريد: تو ههروه کو ئه هریمه ن ده مينيته وه

ليزي: چون؟

فريد: ئه هریمه ن!

ليزي: هه مديسان وه کو ئينجيل قسه ده که ي! ديسان چيت
به سه رهات؟

فريد: هيچ، گالته م کرد.

ليزي: شيوازيكي سهير و سه مه رهت هه يه بو گالته کردن)
که ميک بيدهنگي) ئايا رازيت؟

فريد: رازي له چي؟

ليزي: (به لاساييکردنه وي ئه و) رازي له چي؟ ئاخ مندالي
بيگوناها! چه نده ده بهنگي! وه کو ئه وي که سه ر له هيچ
دهرناکات.

فريد: ئه ها، به لي زور رازيم، زور رازيم، ده بيت چه ند بدهم؟
ليزي: کي باسي پاره ي له گه لت کردو وه؟ من ته نيا ليت ده پرسم
که رازي يا نا، تو ش ده تواني به ميهره بانويه وه وه لامم
بدهيته وه، چيته؟ هه ر به راست خراپ راتبواردو وه نارازيت؟

قهحبه بهرئزهکه سارتهر
رأستیهکهی من ئیتر سهرم سوردهمیئی، دهزانی هه رگیز
باوهر ناکه م.

فرید: ئیتر بهسه!

لیزی: لهوهی که منت به توندی لهئامیزی خۆت دهگرت و
په راسووهکانم خه ریک بوون بشکی، پاشانیش به لهسه رخۆیی
به منت گوت که خۆشتم دهوی.

فرید: تۆ سه رخۆش بووی، هه لیت و په لیت ده لئی.

لیزی: نا هه رگیز سه رخۆش نه بوومه

فرید: به لام سه رخۆش بووی.

لیزی: من به تۆ ده لیم نا.

فرید: هه ر چۆنیک بیئت من خۆم سه رخۆش بووم و هه یچ
شتیکم بیرناکه ویتته وه.

لیزی: چه یف! من جله کانم له ناو گه زماوه که داکه ند و کاتیك
هاتمه لات تۆ سوور هه لگه رای ، نایه ته وه یادت؟ ... نایه ته وه
بیرت کاتیك گوتم ئەمه شیرپه نجهی منه... ئەوه ت
بیرناکه ویتته وه که داوای کوژاندنه وهی چراکهی لیکردیت و
منیش له تاریکیدا پالکه وتبووم و لیم نزیک که وتیه وه؟ من به م
کوژاندنه وهی پووناکیه خۆش حال بووم له وهی که
به شیوهیه کی پیاوانه و ریزه وه مامه له م له گه لدا ده که ییت،
هه مدیسان بیرت ناکه ویتته وه؟

فرید: نا.

قهچبه بهر یزه که .----- سارتهر
لیزی: به بیرت دیته وه که وه کو دوو مندالی تازه له دایکبوو که
پیکه وه له ناو بیشکه یه کدا دانرا بن پیکه وه یاری و دهستبازیمان
ده کرد، خو ئه مهت له یاده.

فرید: ده لیم به سه ئیتر! زارت ببهسته! کاریک که له تاریکیدا
ده کریت پیویسته هر له و تاریکیه دا له بیر بکریت، ئیتر نابیت
به رۆژ قسه ی له باره وه بکریت.

لیزی: من له بیرم نه کردوو و چه زده که م قسه ی له باره وه
بکه م، ده زانی؟ من زور چیژم لی وه رگرت و شادمان بووم.
فرید: ئه ها! زور چیژت لی وه رگرت! (به ره و لای لیزی ده روات،
ده ست ده خاته سه ر شانه کانی و دهسته کانی له ملی ده کات)
هه میشه سه ر خسته سه ر و ئازاری پیاوان ده بیته مایه ی
چیژ وه رگرتنی ئیوه. (که میک بیدهنگی) شه ویک که له گه ل من
به سه رت برد من له بیرم کرد، به ته واوه تی له بیرم کرد، من ته نیا
ئه و کاته م له بیر نه کردوو که پیکه وه سه مامان ده کرد، به لام
ته واوی شه وه که ته نیا له بییری تو ماوه ته وه، ته نیا
تو(پاله په ستو ده خاته سه ر ملی).

لیزی: چی ده که ییت؟

فرید: ملت ده گووشم.

لیزی: تو ئازارم ده ده ییت

قهحبه بهر یزه که سارتهر

فرید: ته نیا تو ، ئەگەر توژیکی دیکه به توندی فشاری
بخه مه سهه ر ئەوا ئیتر هیچ که سیک له دنیا دا نامینیته وه که ئەم
شه وهی له یاد بیئت (به ریده دات) ده بیئت چهند بدهم؟

لیزی: ئەگەر بهم زووییه له بیرت چوو بیئت مانای ئەوهیه که
له من رازی نه بوویت و منیش بو کاریکی نیوه چل پارە له کهس
وه ر ناگرم.

فرید: ئیتر به سه! چهنده؟

لیزی: گوئیگره تو ده زانیت که من ته نیا له پیریوه هاتوومه ته
ئەم شاره، یه که مین که سیش هاتیته دیدنی من تو بووی، من
به خوڤایی خۆم به یه که م میوان ده به خشم، ده لین ئەمه چانسی
باش ده هیئت.

فرید: من پیویستم به به خششه کانی تو نییه. (ده دۆلارییه که
له سهه ر میزه که داده نیئت).

لیزی: من پیویستم به پاره ی تو نییه، به لام ده مه ویت بزانه
به های من له لای تو چهنده؟ بوسته با مه زهنده ی
بکه م (چاوه کانی داده خات و دست له پاره که ده خشینیت) چل
دۆلار؟ نا زۆره، سه ره پای ئەمه ئەو کاته پیویستی به دوو
گه لا^۱ ههیه، که واته بیست دۆلاره، هه مديسان نا، زیاتره له مه،
ده بیئت زیاتر له چل دۆلار بیئت، په نجا؟ سهه د؟ (له و ماوه یه دا
فرید چاودیتری ده کات و به هیواشی پی پییده که نیئت) به

^۱. به واتای الورقه ی عه ره بی و اسکناسی فارسی دانراوه، واته ورده ی دۆلار به کاغز نه که
به کانزا. و. کوردی

قەحپە بەرپزەكە .----- سارتەر
جەھەننەم! ھەرچۆنیک بیت چاوم دەكەمەوہ.(سەیری پارەكە
دەكات) سەیرە! ھەلەت نەکردوہ؟

فرید: باوہر ناکەم.

لیزی: دەزانی چەندت لەبەردەمی من داناوہ؟

فرید: بەلی.

پارەكەت ھەلگەرەوہ، یەكسەر ھەلگەرەوہ.(فرید بە جوولەہی
دەستیوہە كە ئاماژەہیە بۆ پەسەندنەکردن، رەتیدەكاتەوہ). دە
دۆلار! دە دۆلار! نەفرەتی خوات لیبیت، كچۆلەہی بچووكی
وہك من بە دە دۆلار؟ رانی منت بینوہ؟(رانی پی نیشان
دەدات) مەكەكانیشمت دیت، ھا؟ ئایا ئەم مەمكانە مەمكى دە
دۆلارین؟ یەللا پارەكەت ھەلگەرەوہ و برۆ بەدوای كارت بەر
لەوہی تورپە بم، دە دۆلار! بەرپزە ھەموو شوینیکی منت ماچ
دەكرد، ئەو بەرپزە دللی دەیخواست سەر لەنوئی دەست
پیكەتەوہ، ئەو بەرپزە ئارەزووی ئەوہی دەكرد كە من
چیرۆكى مندالیمی بۆ بگێرمەوہ، ئەمرۆ بەیانیش تا دللی
ویستووہیەتی تورپەہی كردووہ و كاتەكانی لی تال كردووہ
وہكو ئەوہی كە مووچەہیەكى مانگانەم پیدەدات، ھەموو ئەوانە
لەبەرامبەر چی؟ چل دانە؟ نا سی دانە؟ نا بیست دانە؟ نا تیکرا
دە دۆلار.

فرید: بۆ یەك كرددەوہی ئاژەلی لەو شیوہیە زۆریشە.

قهچبه بهر یزه که سارتهر
لیزی: خۆت ئاژه لی! له کام ته ویله هاتوویتیه دهه، چه مال!
چه تمهن دایکت ژنیکی گه پوک بوو، له بهرئه وهی توی
پهروه ده نه کردوو که وهکو زانایان ریز له ژنان بنییت.

فرید: بیدهنگ ده بیت یا نا؟

لیزی: بیگومان دایکت ژنیکی گه پوک ناو کۆلانا بووه، ژنیکی
ناو کۆلان!

فرید: (له سه ره خو به لام به قینه وه) سه یرکه کچوله ئه گه
ده ته ویت له م شاره به سه لامه تی بگوزه رینیت و نه تخنکینن ،
ئه وا له بهردهم مندالانی ئه م شاره به م شیوه یه قسه له باره ی
دایکیان مه که.

لیزی: (به ره و پووی ئه و ده پوات) بمخنکینه! بمخنکینه! ده ی با
ببینم.

فرید: (ده کشیته دواوه) ئارام به ره وه. (لیزی گۆلدانیکی
سیرامیکی له سه ر میزه که هه لده گریت و ده یه ویت به سه ری
فرید بیشکینیت) ئه مه ده دۆلاری دیکه ش ئارام به ره وه، هیور
به ره وه دواتر به ندت ده که م.

لیزی: تۆ ده مخه یته زیندانه وه؟

فرید: به لی من.

لیزی: تۆ!؟

فرید: من.

لیزی: پیکه نینم پیدی، ئه گه ر توانیت بمخه ره زیندان.

قهحبه بهريزهكه .----- سارتهر

فريد: من كوري كلاركم.

ليزي: كوري كام كلارك؟

فريد: ئەندامى ئەنجومهنى پيران.

ليزي: بهراست؟ باشه كهواته منيش كچى سهروك كومارم.

فريد: تو وينهى كلاركت لهناو روژنامهكان بينيوه؟

ليزي: بهلى، دواتر؟

فريد: ئەمه وينهى ئەوه(وينهيهكى پى نيشان دهوات) من

لهتهنيشتى ئەوم و ئەوئيش دهستى لهسهر شانم داناوه.

ليزي: (لهناكاو هيوردهبيتهوه) جيگهى باوهر نيه، بروانه

باوكت چند چاكه، با بيبنم(فريد وينهكهى لهدهستى

دهردينيت).

فريد: ئيستا بينيت ئيتر بهسه.

ليزي: جوانه، وهكو مروڤيكي چاكهكار و دادپهروهر ديتته پيش

چاوان، ئەوه راسته كه دهلئين قسهكانى وهكو ههنگوينه و

زمانىكى لووسى ههيه.(فريد وهلامى ناداتهوه) ئەم باغەش كه

لهناويدا وينهتان گرتووه هى خوٽانه؟

فريد: بهلى.

ليزي: باغيكى گهورهيه، ئەم كچه بچووكانهش كه لهسهر

كورسيهكان دانيشتوون خوشكتن؟(فريد وهلام ناداتهوه)

خانوهكهتان لهسهر گرد دروستكردووه؟

فريد: بهلى.

قەحپە بەرئزەكە..... سارتەر
ليزى: كەواتە بەيانيان كە نانى بەيانى دەخۆيت تەواوى
شارەكە لە پەنجەرەى خۆتدا دەبينى.

فرید: بەلى.

ليزى: بوەستە بزەنم، لەكاتى نانخواردندا بو ئەوہى ھەموويان
بين دابنیشن لەناو باغەكەدا زەنگ لیدەدەن؟ بەلى! تەكايە
وہ لأمم بدەوہ.

فرید: زەنگۆل لیدەدەن.

ليزى: سەيرە! ھيچ سەر لەكارى تۆ دەرناكەم، ئەگەر من وەك
تۆ خاوەنى خيزانى وەھا و خانويكى لەو جۆرە بوام ھەرگيز
لەمالى كەسيكى بيگانە نەدەخەوتم. (كەميك بيدەنگى) سەبارەت
بە داكيشت داواى ليبوردين دەكەم، تۆرەبووم، ئەرى بەرست
ئەویش لەناو وينەكە دايە؟

فرید: بەلام من ليتم قەدەغە كردبوو كە ناوى ئەو بەينيتە سەر
زمانت.

ليزى: باشە، زۆر باشە، (بيدەنگى) من دەمەوييت شتيكت لى
بپرسم (فرید وەلام ناداتەوہ) ئەگەر نزيك كەوتنەوہ لەمن
بەلاتەوہ ھيچ چيژيكي نيبە، كەواتە لەبەرچى ھاتووى بو ئيرە
و چى دەكەيت (فرید وەلام ناداتەوہ، ليزى ئاھيك ھەلدەكيشيت)
ھەرچونيك بيت مادام لەلاى منى من ھەولدەدەم خوو بە
رەفتار و رەوشتەكانى تۆ بگرم.

قهحبه بهریره که .----- سارتهر
که میک بیدهنگی، فرید له بهردهم ئاوینه که دا قژی خوی به شانہ
داده هیئت.

فرید: تو له باکوره وه به ره و ئیره هاتووی؟
لیزی: به لی.

فرید: له نیویۆرکه وه؟

لیزی: له وئی یا له شوینیکی دیکه چ گرنگیه کی بو تو هه یه؟
فرید: ئاخر تازه قسه ت له باره ی نیویۆرکه وه ده کرد.
لیزی: گشت که سیک ده شیئت قسه له باره ی نیریۆرکه وه بکات،
چ گرنگیه کی هه یه؟

فرید: له بهرچی له وئی نه مایته وه؟

لیزی: ئیتر له وئی بیزار ببوم، غه مم هه بوو.

فرید: غه م و خه فه ت و کیشه ت هه بوو؟

لیزی: بیگومان هه میشه کیشه و گرفته کان له هه موو لایه که وه
به ره و رووم دین، چاره نووسی که سانیک به م شیوه یه، ئەم
ماره ده بینیت له سه ر بازنه که م؟ (بازنه که ی خوی که له سه ر
شیوه ی ماره به فرید نیشان ده دات) ئەمه هه میشه مایه ی
به دبختی من بووه.

فرید: که واته بوچی له دهستی ده که ی؟

لیزی: ئیستا که هه مه ده بیئت له دهستی بکه م، ده لین ئەگه ر مار
برهنجیئت و لوول بخوات ئەوا تۆله که ی شتیکی جه رگبره.

قهحبه بهر یزه که سارتهر
فریډ: ئەو ژنەى که ره شپیسـته که دهیویست به زۆر
دهستدریژی بکاته سهه تۆ بووی؟

لیزی: له بهرچی؟

فریډ: مه گهر تۆ پییری کاتزمیر شهش به شه مه نده فه ری خیرا
به ره و ئیره نه هاتی؟
لیزی: به لی.
فریډ: که واته خۆتى.

لیزی: هیچ که سیك بیرو که یه کی لهو شیوهی سه بارهت به من
نه بووه (به گالته جار ییه وه پیده که نیت) به زۆر دهستدریژیم
بکاته سهه؟ هیچ له وه تیده گهیت که ده یلیت؟

فریډ: بیگومان تۆ خودی ئەوی. ویبستهه (webster) دوینی
له ناو یانهی سه ما که دا چیرۆکی تۆی بۆم گیرایه وه.

لیزی: ویبستهه؟ (به بیدهنگییه وه) ئاه، روونبوویه وه، ئەو
هوکاری ئەوه بوو!

فریډ: له بهرچی؟

لیزی: ئەها! که واته ئەم هه موو رهفتار و هه لسوکه وتهت له بهر
ئهمه بوو؟ ئەمهت له چاودا ده بریسکایه یه وه؟ به دره وشتییه کت
له ژیر سههردا بوو! به دره وشت! زۆر سهیره بوونی باوکیکی
میهره بانى وهها و کوریکى وهک تۆ که هینده بیروه وشته.

فریډ: ده بهنگ! (بیدهنگی) ئەگهه من بمزانیایه ره شپیسـتیک
دهستدریژی کردۆته سهه تۆ.

قهچیه بهر یزه که .----- سارتهر

لیزی: باشه، ئەوکات چی دهبوو؟

فرید: (به لوتبهرزیه وه) من خۆم پینج خزمه تکاری ره شپستم ههیه، کاتییک له تهلهفون داوام دهکهن و یهکییک له ره شپستانه تهلهفونه که ههلهگریت تا بزانیته کییه، ئەوا بهر له وهی تهلهفونه کهم بداته دهست پاکژی دهکاته وه و دهسریته وه.

لیزی: (وهکو ئاماژهیه که بو گالته پیکردن فیکه لیده دات) سهیره!
فرید: له م شارهدا ئیمه دوژمنی ره شپسته کانین، بههه مان شیوه دوژمنی ئەو ژنه سپی پیستانهین، که له ره شپسته کان نزیک دهکهنه وه.

لیزی: بهسه، ههلهبهته من هیچ دوژمنایه تیه کهم له گهل ره شپسته کان نییه، بهلام لیشیان نزیک ناکه ومه وه.

لیزی: چۆن بزانی؟ تو ئەهریمه نی، ره شپسته کهش ئەهریمه نه، (له ناکاو) ئەی دواتر؟ کهواته دهیویست به زور دهستدریژیت بکاته سههه؟

لیزی: چ په یوه ندیه کی به تووه ههیه؟

فرید: بهلی، له ناو شه مهنده فهره که دا دوو ره شپسته هاتنه ناو ئەو ژور و چکه یه^۲ که تو لیی دانیشتبووی، پاش چهند خوله کییک ههردووکیان په لاماریان دایت، تو هاوارت کرد و داوای یارمهتیت له خه لک کرد، سپی پیسته کان بو کومه کی تو

^۲. ژووری ناو شه مهنده فهر (المقصوره). و. کوردی.

قهچیه بهریزه که سارتهر
هاتن، یه کییک له ره شپسته کان به گویزانی ریش تاشین
هیژی کرده سه ر سپی پیسته کان، سپی پیستیکیش به
گولله یه ک ساردی کرده وه، ره شپسته که ی دیکه ش رایکرد.
لیزی: وییسته ر ئەمانه ی بو تو باسکرد؟
فرید: به لی.

لیزی: له کوی زانیویه تی؟
فرید: ته واوی شار قسه ی له باره وه ده کات.
لیزی: ته واوی شار؟ ئەمه ش له بهختی رهشی من! ئایا خه لکی
شار هیچ کاریکی دیکه یان نییه تا بیکه ن؟
فرید: مه گه ر وا نه بووه؟

لیزی: هه رگیز! هیچ کاتیکی شتیکی وا نه بووه، دوو
ره شپسته که به هیمنی دانیشتبوون و قسه یان له گه ل یه کدا
ده کرد، ته نانه ت سهیری منیشیان نه ده کرد، له و کاته دا چوار
که سی سپی پیست هاتنه ناو ژوووچکه که ی ئیمه و له
ته نیشته من دانیشتن و دوانیان پاله په ستویان ده خسته سه رم،
به جوړیک که ده یانگوت ئەوان له پیشبرکیی ره گبی
ده گه رانه وه، پیشبرکیکه شیان بر دبوویه وه، سه رخوش بوون،
له ناکاو یه کیان هاواریکرد: بونی بوگه نی ره شپیست لی ره دیت،
چوار که سیان هه لیانکوتایه سه ر ره شپیسته کان تا
له په نجه ره ی شه مه نده فه ره که بیانخه نه ده ره وه، ره شپیسته
به دبه خته کانیش تا پیانکرا به رگریان له خو یان کرد، له ئەنجامدا

قهحبه بهر یزه که .----- سارتهر
شه قیک بهر رووخساری یه کییک له سپی پیسته کان کهوت و
له وکاته دا سپی پیستیک ده مانچه که ی دهرهینا و یه کییک له
ره شپیسته کانی پیک، ئەمه ته واوی چیرۆکه که یه که من
به چاوی خۆم بینیم، ره شپیسته که ی دیکه ش هه ره ئەوه ی که
گه یشتینه ویستگه خۆی له په نجه ره وه هه لدا یه خواره وه.

فرید: خه لک ئەویش ده ناسنه وه که بازیدا و هینده ناخایه نییت
که به سزای خۆی ده گات. (که مییک بیده نگی) باشه نیستا بلی با
بزانم ئەو کاته ی که ده تبه نه بهردهم دادوهر ده ته وییت بهو
شیوه یه ی که نیستا گوته هه ره ئاوا بیگیریته وه؟

لیزی: چ په یوه ندییه کی به تۆوه هه یه؟

فرید: وه لام بده وه.

لیزی: من ناچمه بهردهم دادوهر، من به تۆم گووت که هیچ حه ز
به گرفتاری و شه روشۆر ناکه م.

فرید: ده بییت بچیته بهردهم دادوهر.

لیزی: من نارۆم، نامه وییت هیچ سه روکاریکم له گه ل پۆلیسدا
هه بییت.

فرید: ئەگه ره خۆیشت نه رۆیت، ئەوا ده تبه ن.

لیزی: زۆر باشه ئەو کات من راستی رووداوه که
ده لیم. (بیده نگی)

فرید: ئایا هیچ درک به وه ده که ی که ده ته وییت چ هه له یه ک
بکه ییت؟

قهچیه بهر یزه که سارتهر

لیزی: چیده که م؟

فرید: تو دته ویت له دژی سپی پیشتیک و له بهر ژه وندی
ره شپیستیک شایه تی بدهیت؟

لیزی: به لی، له وکاته ی که من ده زانم سپی پیسته که تاوانباره،
دته وئی بچم به درو گه واهی بدهم؟

فرید: به لام سپی پیسته که تاوانبار نییه.

لیزی: ده لیم مروقی کوشتوو، توش ده لیت تاوانبار نییه!
فرید: تاوانه که ی چیه؟

لیزی: ده لیم مروق کوشتن.

فرید: کوشتنی ره شپیست مروقوژی نییه.

لیزی: چ جیاوازییه کی هه یه؟

فرید: نه گهر هه ر جاریک که خه لک ره شپیستیک ده کوژیت
راسته وخو تاوانبار بکریت، نه وایتر نازانین کاری خه لک
به کوئی ده گات.

لیزی: هه ق نه بوو بیکوژی.

فرید: چ هه قیک؟

لیزی: هه ق نه بوو ره شپیسته که بکوژیت.

فرید: ئوه! نه م هه ق و یاسایه له باکورد باوه، لیره دا هه ق و
یاسا ئیشی پیناکریت. (بیدهنگی) سه ره پای نه و هه ش نه گهر
تاوانباریش بیت نابیت تو که سیکی ها وره چه له کی خوت به
گرتن بدهی.

قهچپه بهرئزه که .----- سارتهر
لیزی: من په یوه ندى به که سه وه نییه و ناشمه وئ بیر له کهس
بکه مه وه، به لام ئه گهر له من بپرسن چیت بینى، ئه وا
حه قیقه ته که باس ده که م.

فرید: (به ره و پروى لیزی هیرش ده بات) بلئ بزانه چ
مامه له یه که له نیوان تو و ئه م ره شپیسته دا هه یه؟ له بهرچی
ئه وه نده بهرگری لیده که یته؟
لیزی: من ته نانه ت نایشیناسم.

فرید: که واته له بهرچی لایه نگیری ده که ی؟
لیزی: ده مه ویت حه قیقه ت بلیم.

فرید: حه قیقه ت! قه حپه یه که به ده دؤلار ده یه ویت حه قیقه ت
بلیت! شتیک نییه به ناوی حه قیقه ته وه حه قیقه ت ئه مه یه که من
ده یلیم: سپیه کان گوتیان و ره شه کان وتیان کوتایى پیهات.
له ناو ئه م شاره دا له بهرام بهر حه قده هه زار سپی پیست بیست
هه زار ره شپیست هه ن، ئیره نیویورک نییه، سه ره رای ئه مه ش
(توماس) پورزای منه.

لیزی: چی؟

فرید: توماس، هه مان ئه و پیاوه ی که ره شپیسته که ی
کوشتو وه، پورزانه.

لیزی: ئه ها، ده وابلئ.

فرید: توماس پیاویکی چاکه و له خانه واده یه کی خانه دانه،
هه لبه ته ده زانه ئه م شتانه به لای تو وه گرنگیان نییه، به لام

قهحبه بهریره که سارتهر
ههمديسان دهليم که نه م پياوه له خيزانيکي گه وره و خانه دانه
و مروقيکي چاکه.

ليزي: سهيره! نايا نه و پياوه ي که به بي شهرمکردن خو ي به
زور به مه مکه کانمه وه ده لکاند و ده يو يست جله که م به رز
بکاته وه مروقيکي چاک و خانه دانه؟ که ميک ئابروومان له م
پياوه چاکه وه پيیده! نه وه تووشي سه رسورمانيم ناکات که
هه ردووکتان له م خانه واده يه بن.

فريد: (دهستي به پروي ليزيدا به رز ده کاته وه) چه په ل! (پيش
چاوي خو ي ده گريت) تو نه هریمه ني، ده بيت ته نيا به زماني
شه ر قسه له گه ل نه هریمه نه کاند ا بکريت، ده لي ي توماس
کراسه که تي هه لدا وه ته وه؟ يان ره شپيستيکي پيسي
کوشتو وه؟ چه گرنگيه کي هه يه؟ نه مانه پروداوي ئاساين و
گرنگي و به هايه کيان نييه، به لام نه وشته ي که گرنگه نه وه يه
که توماس سه روکي ئيمه يه.

ليزي: سه روک و مه روک نازانم، به لام نه و شته ي پروونه
نه وه يه که ره شپيسته به دبه خته که هيچ شتيکي نه کردبوو.

فريد: ره شپيستيک هيچ کاتيک نييه که شتيکي نه کردبيت.

ليزي: من ده زانم که هيچ شتيکه نه کردبوو و منيش هه رگيز
ئاماده ي نه وه نيم که که سيک رادهستي پوليس بکه م.

فريد: نه گهر ره شپيسته که به گرتن نه ده يت، نه و توماس
به گرتن ده ده يت، له گشت باره کاند ا يه کيک له و دوو که سه به

قهچپه بهریره که .----- سارتهر
گرتن دهدهی، ئیستا له نیوان ئەم دوو کهسه یه کیکیان
ههلبزیره.

لیزی: ئەها، ئیستا ئیتر تهواو بوو، من دهزانم که هه میسه
به دبهختی و گرفتاری بۆسهی بۆ من داناوه تهوه (سهیری
بازنه کهی دهکات و له دهستی دهردینیت) ههی شوومی
نه فرهتی! تۆ بوو یته به لای گیانم (به توندی بازنه که به زه ویدا
ده کیشیت).

فرید: ئیستا بلێ بزانه بۆ ئەم کاره ی تۆماس چه ندت دهویت؟
لیزی: من پارهم ناویت.

فرید: پینج سه د دۆلار؟

لیزی: پیمگوتی من پارهم ناویت.

فرید: سه یرکه، پیویسته شه وانیک ی زۆر ئازاری گیانت بده ی تا
ئەم بره پارهی به دهست دهینیت.

لیزی: بیگومان، به تایبهت کاتیک خۆم به چه ند کریاریکی
قرچۆکی وه ک تۆ ده به خشم. (ماوه یه ک بیدهنگی) که واته بۆ
ئەمه مه سه له یه بوو که دوینی شه و ئاماژه ت بۆ کردم و
له گه لمدا هاتیه ماله وه؟

فرید: بیگومان.

لیزی: ئەها! که واته بۆ ئەمه بوو، بیگومان به خۆت گوت:
کچۆله یه کی گه مژهم پهیدا کردووه، له گه لی ده چمه وه مال و
قه ناعه تی پیده کهم، که واته بۆ ئەمه بوو! له ریگادا دهسته کانمت

قهچیه بهر یزه که سارتهر
 دهگوشی، به لام من ههستم بهوه دهکرد که هیچ گهرمییهک
 له جهسته تا نیهه و وهکو به فر سارد و بی گیانی،
 بیرتده کردهوه که ده بییت چون رازی بکهیت؟ (بیدهنگی) راست
 بلئی با بزانه: تو که بهم بیروکهوه به رهو مالی من هاتی چ
 پیویستییهکت بهوه هه بوو تا له من نزیك بکهویهوه، ها؟
 له بهرچی له گهلم خهوتی، به دره و شت؟ له بهرچی له گهلم
 خهوتی؟

فرید: سویند دهخوم خویشم نازانم له بهرچی.

لیزی: (به گریه و زارییهوه له سهه کورسییهک داده نیشیت)
 چه پهل! گه مژه! چه پهل.

فرید: پینج سهه دۆلار! مه گریی! پینج سهه دۆلار! ئیتر به سهه
 گریه و زاری مه که! پینج سهه دۆلار! لیزی، لیزی، هینده بی
 میشک مه به! پینج سهه دۆلار.

لیزی: (به فرمیس کبارانهوه) من بی میشکم، پینج سهه
 دۆلاره که تم ناویت، من نامه وییت به درۆ گهواهی بدهم،
 ده مه وییت بگه ریمه وه بو نیویورک، من له و شاره بیزار بووم،
 ده مه وییت برۆم. (زهنگی ده رگا که لیده دات، لیزی له ناکاوه هیور
 ده بیته وه، دوباره زهنگه که لیده دهن، به دهنگیکی نزم) چی
 بووه؟ دهنگت نه یهت (زهنگیکی دوور و دریژ لیده دهن) من
 ده رگا که ناکه مه وه، پیویسته بیدهنگ و هیمن بیت. (به شهق و
 مشتته کۆله له ده رگا که ده دهن)

قهچپه بهر یزه که .----- سارتهر

دهنگیک له دهرهوه: بیکه نه وه پۆلیسه.

لیزی: (به دهنگیکی نزم) پۆلیس! سهیره، چاوه پروانی ئەمه بووم (سهیری بازنه کهی دهکات) ته واوی ئەم شهر و به لایانه به هۆی شوومی تۆوه به سهرم دیت. (خۆی دهچه مینیتته وه و بازنه که هه لده گریت) ئیستا که وایه ئیتر هه رچی ده بییت با بییت هه مديسان بازنه که له دهست ده که م. (پوو له فرید دهکات) برۆ خۆت بشاره وه.

به توندی له دهرگا که ده دن.

دهنگ: پۆلیس!

لیزی: ده لیم برۆ خۆت بشاره وه، برۆ ناو گه رماوه که. (فرید به بی جووله وه ستاوه، لیزی پالی پیوه ده نییت) له به رچی وه ستاوی؟ ده لیم برۆ.

دهنگ: تۆ لی ره ی فرید؟ فرید؟ تۆ لی ره ییت؟

فرید: به لی، من لی ره م (لیزی به سه رسورماوییه وه سه یری ئەو دهکات).

لیزی: که واته بو ئەمه بوو! ئیتر هه موو شتی کم بو پروون بوویه وه.

فرید دهرگا که ده کاته وه، جۆن و جیمز دینه ژووره وه.

دیمەنی سییەم

هەر هەمان كەسایەتییهكان له گەڵ جۆن و جیمز

دەرگای هاتنە ژوورەوه لەسەر پشته

جۆن: (لیزی ماك كەى) تۆى؟

لیزی: (بەبى ئەوهى رۆو بە جۆن بدات بە واق ورماییهوه له فرید رادەمینیت) كەواتە تەواوى ئەم فیل و تەلهكەبازییه له بەر ئەمه بوو؟

دەنگ: (پال بە شانى لیزییهوه دەنیت) كاتیک پرسىاریكت لیدەكەن وه لām بدهوه.
لیزی: ها؟ بەلى خۆم.
دەنگ: ناسنامەكەت.

لیزی: (بە شان و شكۆ و جیددییهوه وه لām دەداتەوه) بە چ مافیك ئەم پرسىارەم لیدەكەیت؟ له بەرچی تۆ لیرەیت؟ (جۆن ئەو ئەستیرهیهى پى نیشان دەدات كە نیشانهى پۆلیسییه) گشت كەسیك دەتوانیت ئەستیرهیهك له جلی خۆى بدات، ئیوه

قهحبه بهریره که سارتهر
ههردووکتان هاوریی ئهم بهریره ن و پیکه وه برپارتان داوه که
من بخه نه ناو ته له که بازیهی خوتانه وه.
جۆن: (ناسنامهی خووی بهو نیشان دهدات) ئهم کارته
دهناسیته وه؟

لیزی: (ئاماژه بو جیمز دهکات) ئه ویش ههیه تی؟
جۆن: (بو جیمز) ناسنامه که تی پی نیشان بده. (جیمز
ناسنامه کهی خووی نیشان دهدات، لیزی ناسنامه که دهبینیت و
به ره و لای میزه که ده پروات و ناسنامهی خووی ده رده هیئت و
پیان دهدات، جیمز ئاماژه بو فرید دهکات). ئهم گه نهجه دوینی
شه و له ماله کهی تو بووه، تو به چاکی له وه ئاگاداریت که
داوینپیسی تاوانه، سزای ههیه.

لیزی: ئایا ئیوه متمانهی ته واوتان ههیه له وهی که ئه و مافه تان
ههیه به بی هیچ فه رمانیک پی بخه نه مالی خه لکه وه؟ له وه
ناترسن که من به هووی ئه مه وه ببه مایه ی گیروگرفت بوتان؟
جۆن: خه می ئیمه ت نه بیئت، لیئت ده پرسم له بهرچی ئهم پیاوه ت
هیناوته ماله کهی خوت؟

لیزی: (له و کاته وهی که پۆلیسه کان هاتوون تونی قسه کردنی
گوراوه و پته وتر و ره شوکیانه تر قسه دهکات) ئیوه می شکم
ده هیئینن، بیگومان من خوم ئه وم هیناوته ماله وه، به لام
به خورایی و بی پاره له گه لیدا خه وتووم، تیگه یشتن؟

قهچپه بهرئزهکه .----- سارتەر
فرید: سهیری سهر میزهکه بکهن دوو ده دۆلاری لییه ئەمانه
هی منن، من بهوم دا.

لیزی: شتی وا نییه، بیسهلمینه؟

فرید: (بهبی ئەوهی سهیری بکات ڕوودهکاته پۆلیسهکه) من
دوینی ئەم پارانهم لهگهڵ بیست و ههشت دانهی دیکه که
ههموویان ههلگری ژمارهی یهک لهدوای یهکن له بانک
وهرگرت، دهتوانیت سهیری ژمارهکانیان بکهیت، ئەوسا بۆتان
پوون دهبیتهوه.

لیزی: (به توندییهوه) من قبولم نهکرد، من ئەم پاره پیسهم
پهتکردهوه و بهپویدا پهرش و بلاو کردهوه.

چۆن: ئەگەر پهتکردهوه لهبهرچی هیشتا لهسهر میزهکهیه؟

لیزی: (دوای کهمیک بیرکردنهوه و بیدهنگی) ئیستا لایا ئیتر ئەو
وهلامتان بداتهوه: (به ڕق و واق و پرماییهوه سهیری فرید
دهکات و به دهنگیکی نهرم و داواکارییهوه پییدهلیت) کهواته
تهواوی ئەم یارییه بۆ ئەمه بوو! (بۆ دوو پۆلیسهکه) چاکه،
چیتان له من دهویت؟

چۆن: (به فرید دهلیت) دانیشه، بابهتهکهت تیگه یاندوووه؟ (فرید
سهری دهلهقینیت وهکو ئاماژهیهک بۆ گوتنی بهلی) پیت دهلیم
دانیشه(ئهو لهسهر کورسییهک دادهنیشیت) ئەگەر تو
شایهتییهکی به نووسراو بدیت، ئەوا دادوهر ئامادهیه تو ئازاد
بکات، ئیمه ئەو شایهتوومانه مان نووسیوه و تو دهبیته واژوی

قهچیه بهریزهکه..... سارتهر
بکهیت، بهیانیش به فهرمی بهدواتدا دهنیرن، خویندهواریت
ههیه؟ (لیزی شانی ههآدهتهکینیت، کاغهزهکهی پیدهدهن)
بیخوینهوه و واژوی بکه.

لیزی: (دوای خویندنهوه) له سهرتاوه تا کوتایی ساختهیه و
درویهکی شاخداره.

چۆن: لهوانهیه، بهلام...

لیزی: من واژوی ناکهم.

فرید: (بیبهن) (به لیزی دهلیت) ههژده مانگ زیندان.

لیزی: ههژده مانگ زۆر چاکه، بهلام کاتیگ بیمه دهرهوه
پیستت کهول دهکهه.

فرید: ئەگەر توانیت، ههر کاریکت لهدهست هات بیکه.(بو دوو
پولیسهکه) پیویسته ئیوه تهلهفونیکیش بو نیویۆرک بکهن وا
گومان دهکهه که لهویش کیشه و گرفگهلیکی ههبیته.

لیزی: (به سهرسورماوییهوه) بهراستی مروقیکی یه جگار
چهپهلت هاوشیوهی ژنیکی سوژانیت!، من ههرگیز وا گومانم
نهدهکرد که کهسیک بهو ئەندازهیه پیس بیته.

چۆن: زوو بریار بده، واژوی دهکهی یان نا؟

لیزی: من زیندانم به پهسهندتر دادهنیم، ههرگیز درۆ ناکهم.

فرید: ناتهووی درۆ بکهیت؟ کهواته دوینی شهو چکاریکت دهکرد،
درۆت نهدهکرد؟ کاتیگ به منت دهگوت: ئازیزی من،
خۆشهویستم، پیاوه بچووکهکهی من ههموو ئەوانه درۆ

قه‌چپه به‌ریزه‌که .----- سار‌ته‌ر
نه‌بوون؟ کاتیک ئاه و ئوفت هه‌لده‌کیشا تا منی وا بیر‌که‌مه‌وه
که‌هزت پیمه، درۆت نه‌ده‌کرد؟
لیزی: (به‌دلنیا‌ییه‌وه) نا، درۆم نه‌ده‌کرد، پیوستییه‌کم نه‌بوو،
رازیت‌ها؟
فرید: ئیتر با‌ته‌واوی بکه‌ین، ده‌ی قه‌لم جافه‌که‌م بگره‌ و
واژوی بکه.

لیزی: قه‌له‌مه‌که‌ت بخه‌وه شوینی خو‌ی من واژوی ناکه‌م.
بی‌ده‌نگی، سی‌پیاوه‌که‌ به‌په‌ریشانی و شه‌که‌تییه‌وه سه‌یری
یه‌کتر ده‌که‌ن.

فرید: ئە‌مه‌ واتای چیه‌ کارمان بی‌ره‌گه‌یشتوو، که‌چارنووسی
چاکترین پیاوی شاره‌که‌مان که‌وتۆته‌ ده‌ستی ژنیکی بی
به‌ها! (دوو سی‌جار به‌خیرایی له‌ژوره‌که‌دا دیت و ده‌چیت،
پاشان به‌توندی په‌لاماری لیزی ده‌دات) سه‌یرکه‌ (وینه‌یه‌کی پی
نیشان ده‌دات) تو، له‌ژیانه‌پیس و‌گلاوه‌که‌تدا زۆر پیاوت
دیوه، به‌لام تا‌کو ئیستا هیچ یه‌کیکیان له‌مه‌چووه؟ ئە‌م
نیوچه‌وانه‌ببینه، ئە‌م چه‌ناگه‌یه‌ببینه، ئە‌م میدالیایانه‌له‌سینه
پانوپۆره‌که‌ی ببینه، نا‌ئاور مه‌ده‌وه، به‌چاکی ته‌ماشای بکه،
چاره‌نووسی ئە‌م پیاوه‌به‌ده‌ستی تو‌یه، ئە‌م پیاوه‌ده‌بیت ببیته
قوربانی شه‌هوه‌ترانی تو، به‌جوانی سه‌یری پوخساری بکه،
ده‌بینی چه‌نده‌رویکی گه‌نجان‌ه‌ی هه‌یه، چه‌ند به‌رز و بالایه،
چه‌نده‌جوانه، به‌لام دلنیا‌به‌له‌دوای ده‌سال زیندانی کاتیک

قەحپە بەرئىزەكە..... سارتەر
 دىتە دەرەوۋە بەژنىكى چەماۋەى وەكو پىرەمىردىكى دەبىت و
 رووخسارېشى پىر چىرچ و لوچ دەبىت، ئىتر تالە پىرچىكى
 بەسەرىيەوۋە نەماۋە و ددانىكى لە دەمدا نەماۋە، تۆ بەم كارە
 خۇشحال و شادمانى، ھا؟ تۆ تا ئەمرو پارەى خەلكت لە
 گىرفانىان دزىوۋە، بەلام ئىستا باشتىن و شكۆدارتىن پىاوت
 ھەلبىژاردوۋە تا ژيانى بدزىت؟ بوچى وەلام نادەيتەوۋە؟ ئىتر
 ھىچ نالىت، ھا؟ لال بوۋى؟ تۆ ھىندە بوگەنى كە تەنانەت
 ئىسقانەكانىشت گەنىۋى لىداۋە.(دەستى ئەو دەگرىت و بە
 توندىيەوۋە دەخاتە سەر ئەژنو) دەى بگەوۋە سەر ئەژنو
 قەحپەى چەپەل! لەبەردەم وىنەى پىاۋىك كە دەتەوۋىت
 ئابروۋى بەى.
 كلارك لە دەرگای ھاتنەژورەوۋە كە لەسەر پىشتە دىتە
 ژورەوۋە.

دیمه نی چواره م

هه مان نه و که سانه له گه ل سیناتور کلارک (ئه ندای نه نجومه نی پیران)
سیناتور کلارک: بهریده ن! (به لیزی ده لیت) خاتوون له سه ر
عه رزه که هه لسه وه.

فرید: هیله و! ^۳

جو ن: هیله و!

کلارک: هیله و! هیله و!

جو ن: (به لیزی ده لیت) ئه مه بهرئزه سیناتور کلارکه.

کلارک: (به لیزی ده لیت) هیلو!

کلارک: سلا و ئه حوالپرسی کوتایی پیهات. (سهیری لیزی
ده کات) ئه مه خاتوونه گه نجه که یه، واده رده که ویت که ژنیکی
زور رووخوشه و میهره بان بیت.

فرید: نایه ویت واژوی بکات.

سیناتور کلارک: به ته واوه تی هه قی خو یه تی، منیش له جیگه ی نه و
بوما یه واژوم نه ده کرد، ئیوه به بی هیچ هه قیک هاتوونه ته

^۳. Hello.

قهچپه بهر یزه که سارتهر
ماله که ی ئه و (له بهرام بهر ئه مه دا جۆن رهفتار و جوله یه کی
توره یی ئامیز دهنوینیت) به لئ، به لئ به بی ئه وه ی بچووکتین
مافتان هه بیئت، سه ره تا زۆر به توره یی و توندی مامه له ی
له گه لدا ده که ن، پاشانیش ده تانه ویت ناچار ی بکه ن که
به پیچه وانه ی ویژدانی خوی قسه بکات، ئه م ره وشته ره وشته ی
ئه مریکی نییه، باشه کچی من ئایا ئه م ره شپسته به رام بهر به
ئیوه هیچ توند و تیژییه کی نواندوو و ده ستریزی کردۆته
سه رت؟

لیزی: هه رگیز.

سیناتور کارک: زۆر چاکه ، وه لامیکی راشکاوانه و
ده مکوته که ره، ئیستا حه قیقه ت پرونبوو یه وه.
سه یری ناو چاوه کانم بکه (سه یری ده کات) من دلنیام که
هه رگیز درۆ ناکه یت (که میک بیده نگی)، ئای ماری (mary)
داماو. (به وانیت ده لیت) ده ی باشه کوره کان ئیت برۆن، ئیمه
ئیت کاریکمان لی ره نه ماوه، ته نیا پیویسته داوای لی بردن له م
خاتوونه بکه ین و برۆین.

لیزی: ماری کییه؟

سیناتور کارک: ماری؟ خوشکی منه، دایکی ئه م توماسه
به ده خته یه، پیره ژنیکی ئازیزی داماو که بیگومان به هوی ئه م
غه مه وه ده مریت، خوات له گه ل.

لیزی: (به ده نگیکی کاریگه ره وه) به ریز سیناتور

قەحپە بەرئزەكە .----- سارتەر

سیناتور کلارک: بەلئ کچەكەم.

لیزی: من زۆر بەداخم .

سیناتور کلارک: بۆچی بەداخ بیت؟ ئیوہ بیجگە لە وتنی حەقیقەت

شتیکی دیکەتان نەگوتووہ؟

لیزی: زۆر بەداخوہم کہ لایەك لەم راستییە پەيوەندی بە

ئيوہوہ ھەيە.

سیناتور کلارک: ئای خاتوون، نە تو و نە من ھیچ گوناھیکمان

نییە و ھیچیش لە ئەستۆی ئیمە نییە، ھیچ کەسیکیش ئەو

مافەي نییە کہ ئیوہ ناچار بکات تا گەواھی بە درۆ

بدەن. (کەمیک بی دەنگی) نا چیتەر سەبارەت بەو ھیندە

بیرمەکەرەوہ.

لیزی: بیر لە کئی نەكەمەوہ؟

سیناتور کلارک: لە خوشکم، ئایا ئیوہ بیرتان لە خوشکەكەم

نەدەکردوہ؟

لیزی: بەلئ.

سیناتور کلارک: سەیرکە، من بیرى ئیوہ دەخوینمەوہ، دەتاویت

ئیسٹا پیتبلیم کہ چ بیریک لە میشتک دایە؟ تو بەخۆت دەلئیت:

(ھاوشیوہی لیزی قسە دەکات) (ئەگەر من کاغەزە واژو بکەم،

بەرئز سیناتور دەچیتە بەردەم خوشکەكەي و پییدەلئیت (لیزی

ماک کەي) کچیکی یەجگار میهرەبان و چاکە و تو دووبارە

ژیانی کورەكەت لەوہوہ دەست کەوتەوہ) ئەویش لەنیو ئەو

قهچپه بهر یزه که سارتهر
فرمیسک و خوینهی که له چاوانیدا دیته خواره وه خنده
دایدهگریت و دهلیت: (لیزی ماک کهی؟ من هه رگیز ئەم ناوه
له بیر ناکه م) (به لام من که لیزی ماکم، منیک که چاره نووس
منی تورداوه ته قولایی کومه لگا، پیره ژنیکی ئاسایی له ماله
گه وره کهی خویدا هه رگیز من له بیر خوئی ناباته وه، هه همیشه
رووم تیده کات و له کوتاییدا دایکیکی ئەمریکایی پهیدا بوو، که
له دلیدا من وهکو کچی خوئی په سهند بکات) ئاخ لیزی
قه شهنگ، ئیتر بیر لهو شتانه مه که ره وه.

لیزی: ئایا ئەو پرچی سپییه؟

سیناتور کلارک: ته واو سپییه وهکو به فر، به لام رووخساری به
جوانی و ته و پاراوی ماوه ته وه، ئەگه ر پیکه نینیت ده بینی!...
به لام هه رگیز جاریکی دیکه پیناکه نیت، خوات له گه ل لیزی
دلفرین، به یانی راستی رووداوه که به لیکۆله ر بلی.

لیزی: ده ته ویت برۆیت؟

سیناتور کلارک: به لی، ئیتر ده بییت بچمه لای خوشکه که م،
پیویسته دهره نجامی گفتوگو که مانی پی رابگه یه نم.

لیزی: ئایا ئەو ده زانیت که ئیوه هاتوونه ته ئیره؟

سیناتور کلارک: (سهیره!) من به تکای ئەو هاتمه ئیره.

لیزی: خودایه! ئیستا ئەو چاوه پروانی دهره نجامی قسه ی
ئیمه یه؟ ئیوهش بهو ده لین که من واژو کردنی ئەم کاغه زی
شایه تیدانه م ره تکر دوته وه؟ بیگومان زور رقی لیم ده بیته وه.

قهچبه بهریره که .----- سارتهر
سیناتور کلارک: (دهستی لهسه شانی لیزی دادهنیت) کچوله
داماوه کهم! من هیچ ئاره زووی ئه وه ناکه م که له شوینی ئیوه
بوام.

لیزی: تووشی چ گیژهن و گرفتارییه ک بووم! (به بازنه کهی
خوی دهلیت) هوکاری هه موو ئه و شهرو و شوپ و گرفتاریانه
توی هه ی چه په ل!

سیناتور کلارک: چون؟

لیزی: هیچ شتیک (که میک بیدهنگی) ئیستا که کاره که گه یشتوته
ئیره چهنده جیگه ی داخه که ره شپیهسته که به راستی دهست
دریژی نه کردوته سه رم، خوژگه بیکردبوایه.

سیناتور کلارک: (به داخیکی زوره وه) کچوله میهره بانه کهم!

لیزی: (به غه مباریه وه) ئه گهر ئه م کاره ببوایه ئیوه دوچاری
ئه م هه موو ئازاره نه ده بوون و منیش هینده گرفتار نه ده بووم
و ره نجم نه ده کیشا و یارمه تیم ده دان.

سیناتور کلارک: زور سوپاسگوزارم (بیدهنگی) چهنده چه زمه کرد
که بتوانم له م کاته دا یارمه تیت بدهم تا بیمه مایه ی ئاسووده یی
بو ویزدانته (بیدهنگی) به لام به داخه وه! حه قیقه ت هه ر حه قیقه ته
و ناتوانریت بشاردریته وه!

لیزی: (به غه مباریه وه) به لی راسته، به داخه وه.

سیناتور کلارک: له م باره وه راستیه که ئه وه یه که ره شپیهسته که
هه رگیز دهستدریژی نه کردوته سه ر ئیوه.

قەحپە بەرئەزەكە..... سارتەر

ئىزى: (بە ھەمان تۆن) بەللى ، بەداخەوہ.
سىناتۆر كلارك: بەللى راستە.(كەمىك بىدەنگى) بىگومان ئەم
كەشەيە لەپىشى پىشەوہيە و لىرەدا حەقىقەتتىكى گەورە
لەئارادايە.

ئىزى: (بەبى ئەوہى لە واتاى قسەكەى ئەو بگات) حەقىقەتتىكى
گەورە...

سىناتۆر كلارك: دەمويست بلیم، حەقىقەتتىكى باو و رەشۆكییە.
ئىزى: رەشۆكى؟ كەواتە دەتەوئیت بلئیت حەقىقەت نىيە؟
سىناتۆر كلارك: بۆچى، بۆچى، حەتمەن حەقىقەتە، بەلام
حەقىقەت چەند جۆر و بەشىكى ھەيە.

ئىزى: كەواتە تۆ لەو باوہرەداى كە رەشپىستەكە دەستدرىژى
كردۆتە سەرم؟

سىناتۆر كلارك: نا، نەخىر، ھەرگىز دەستدرىژى نەكردۆتە
سەرت، واتە لە روانگەيەكەوہ ھىچ دەستدرىژى نەكردۆتە
سەرت، گوئىگرە، من پىرەپىاويكم تەمەنىكى زۆرم
گوزەراندووہ و زۆر ھەلەم كردووہ، بەلام لەم چەند سالەى
دواييدا كەمتر دوچارى ھەلە دەبم، لەبەرئەوہ بىرورام لەسەر
تىكرای بابەتەكە لەگەل بىرورای تۆ جياوازە.

ئىزى: چۆن؟ تۆ چ بىرورايەكت ھەيە؟

قهچبه بهریره که .----- سارتهر
سیناتور کلارک: چۆن بۆتی بخه مه روو؟ ... به لئی بۆ نمونه وا
وینا بکه که نه ته وهی ئەمریکا له ناکاو پیکرا بیینه بهردهمت
چیت پیده لاین؟

لیزی: (به په شوکاوییه وه) من چوزانم چی ده لاین، هه رچونیک
بیته له و باوه رهدا نیم که شتیکی سه رسورهینه هه بیته تا به
منی بلاین.

سیناتور کلارک: تۆ له وانیت، مارکسیت؟

لیزی: ئاخ خودایه، خوا نه کات، هه رگیز! من هه زم به و شته
نییه.

سیناتور کلارک: که واته له م بارهدا زۆر شته هه ن تا به تۆی
بلاین، بۆ نمونه بیگومان به تۆ ده لاین: (لیزی تۆ که وتویته
بارودوخیکه وه، که پیویسته له نیوان دوو رۆله له رۆله کانی
من یه کیکیان هه لبریریت، ده بیته یه کیکه له م دوانه له ناو بچیت،
له کاتیکی وه هادا ده بیته چی بکریت؟ هه لبه ته ده بیته کوره
چاکه که بپاریزریت، باشه با ئیستا لییکۆلینه وه و ببینین کوره
چاکه که کامیانه، هه زده که ی؟)

لیزی: پر به دلم هه زده که م، تۆ ببوره من وابیرمه کرده وه که
له گه ل تۆدا قسه ده که م.

سیناتور کلارک: به لئی من قسه ده که م، به لام به ناوی گه لی
ئه مریکا وه (به رده وامی به قسه کانی هدا) پیتده لیم گه لی ئەمریکا
(لیزی ئەم ره شپیس ته ی که تۆ به رگری لیده که یته چ

قهحبه بهر یزه که سارتهر

سوودیکی ههیه؟ سه رهتا بههوی ریکهوتتهوه له دایکبووه و خوا دهزانیته، له کوی هاتوته دونیاوه، من نانم پیداو، به لام ئهوه له بهرامبهردا چ کاریک ئه انجام دهدات؟ به گشتی هیچ شتیکی ئه انجام نادات، ته نیا کولان و کولان دهسورپتهوه و دزی دهکات، گورانی دهلیته و پوشاکی سور و سهوز دهکرپته، ئه ویش کوری منه و من وهکو ئه وانیتر ئه وم خوش دهویته، به لام له تو دهپرسم: ئایا ده بیته ژیانی پیاویک بهو جوړه بیته؟ من ههست به ژیانی ناکه م ته نانهت له مردنیشی ئاگادار نیم و ههستی پیناکه م)

لیزی: قسه کانت قه ناعه تپیکه رن.

سیناتور کلارک: (قسه ی پیده برپته و بهرده وامی به بابته ته که ی دهدات): (به لام روله که ی دیکه م (توماس) ره شپیس تیکی کوشتووه، هه لبه ته کاریکی خراپی کردووه، به لام من پیویستییه کی زورم به بوونی ئه وههیه، ئه وه مریکییه کی سه د له سه د ره سه ن و پاکژه و پاشماوه ی یه کیک له کونترین خیزانه کانی ئیمه یه خویندنی له زانکوی (هارقارد) ته واو کردووه و ئه فسه ریکی شیاو و شایسته یه و کارده کات، من پیویستم به وانیه که کار ده که ن، سه ره رای ئه مهش هه زاران کریکار له کارگه که ی ئه ودا ئیش ده که ن و ئه گهر بمرپته بیکار ده میننه وه، ئه وه ئیستا سه ره وکیکی شایسته یه و به ره بستیکی مه زنه له بهرده م سو سیالیزم و کونترولی سه ندیکاکانی

قهچپه بهر پز مه که .----- سارتهر
کریکاران و جووله که کاند، ئەو مافی ههیه بژییت و تو ئەو
ئەرکەت له سه ره که بیته پاریزه ری ژیانى ئەو، تهواو بوو،
ئىستا هه لېژیره!

لیزی: ئیوه دەر برینىکی چهنده چاکتان ههیه!
سیناتور کلارک: هه لېژیره!

لیزی: (ههروه کو ئەوهی له خه و راده پهریت) ها؟ ئەها، به لى...
بیر کردنه وه له قسه کانی ئیوه که میک گیزی کردم، نازانم
گه شتینه کوئ)

سیناتور کلارک: لیزی سهیری چاوه کانی من بکه، ئایا متمانەتان
به من ههیه؟

لیزی: به لى بهر پز سیناتور.

سیناتور کلارک: وا گومان ده کهى که من فرمانى کارىکی خراپ
به ئیوه بدهم؟

لیزی: هه رگیز، بهر پز سیناتور.

سیناتور کلارک: که واته ده بییت واژوی بکهى، قه له مه کهى من
بگره.

لیزی: وا گومان ده کهیت که ئەو بهو کاره ی من خو شحال و
رازی بییت؟

سیناتور کلارک: کى؟

لیزی: خوشکه کهت، ئەم دایکه ئەمریکیه.

قهحبه بهرئزهكه..... سارتهر
سيناتور كلارك: بيگومان له دورهوه تووى وهكو كچى خووى
خوش دهوئت.

ليزى: رهنگه چهپكه گولئكم بو بنيرئت، يا لهوانهيه ويينه و
واژوى خووى بنيرئت.
سيناتور كلارك: به تهواوتهى دهشيئت.

ليزى: من ويينهكهى له ديوار دهدهم.(كه ميك بيدهنگى، ليزى به
هه لچوونهوه ديئت و دهچيئت) خودايه چ گرفتارييهكه! (به رهو
رووى سيناتور ديتهوه) به راست ئه گهر واژوى بكه م چى
به سهر ره شيپيستهكه ديئت؟

سيناتور كلارك: به سهر ره شيپيستهكه؟ ئه ها، ئه م بابه ته ئيستا
شايه نى باس نيه.(شانه كاني ليزى دهگريئت) ئه گهر واژوى
بكه يت تو دهبيته رولهى ئازيزى تهواوى شار، تهواوى شار،
تهواوى دايكاني شار.

ليزى: به لام...

سيناتور كلارك: وا گومان دهكه يت كه تيكرائى دانىشتوانى
شاريک هه له دهكهن؟ تهواوى دانىشتوان به قهشه و پياوه
ئايئيهكان و پزيشكهكان و پارئزه رهكان و هونه رمه ندهكان و
فه رماندار و بريكاره كاني له گه ل دهزگا خيرخوازييهكان
هه موويان پيكره هه له دهكهن؟

ليزى: هه رگيز، هه رگيز، هه رگيز.

قهچبه بهریرهکه .----- سارتهر
سیناتور کلارک: که واته دهستتم پییده(ئه و ناچار به واژوکردن
دهکات) ئه وه ته و او بوو، من به ناوی خوشک و خوشکزاکه م،
به ناوی حه قده هزار سهرنشینی سپی پیستی ئه م شاره،
به ناوی گهلی ئه مریکا که من نوینه ری ئه و گه له م سوپاسی تو
دهکه م. (نیوچه وانت بیینه پیشه وه) (نیوچه وانی لیزی ماچ
دهکات و به که سه کانی دیکه دهلیت) دهی با برۆین، (به لیزی
دهلیت) ئه مشه و جاریکی دیکه دهتینمه وه، سهر له نوی قسه
دهکه ینه وه. (به خیرایی دهچیته دهره وه)

(له کاتی چوونه دهره وه دا) لیزی خوات له گه ل!

لیزی: (نقوومی بیرکرده وه) خوات له گه ل.

(هه موویان دهچنه دهره وه لیزی که میک به مات و گیژییه وه
راده مینیت، پاشان له ناکاو به ره و دهرگا که راده کات) به ریز
سیناتور! به ریز سیناتور! من قایل نیم! ئه و کاغزه بدرینه،
واژوکه ی من بدرینه، به ریز سیناتور! (به هه ناسه ساردی و
بیئومییدی دهگه ریته وه ژووره که به ره و پرووی ته ماشاکه ران و
له نقوومی ده ریای فیکر و راماندا گسکه که هه لده گریت) گهلی
ئه مریکا!... خیری تیدا نابینم، ئه وان هه موویان فیلیان له من
کرد و کلاویان خسته سهرم!

دوگمه ی کاره باکه داده گریت، گسکه که دهنگی لیوه
هه لده ستیت، لیزی به توره ییه وه گسکه که ده جولینیت.

پهرده داده ریته وه

تابلوی دووهم

هه مان دیکوری تابلوی یه که م، دواژده کاتژمیر دواتر، گلۆپه کان داگیرساون و په نجه ره کان به ره و پرووی کۆلان کراونه ته وه و له دهره وه شه وه، ژاوه ژاویکی زۆر له کۆلانه که ده بیستریت و ورده ورده زیاتر ده بییت، پیاوه ره شپییسته که له بهردهم په نجه ره دهره که وییت و له په نجه ره که وه دیته ژووره وه تا ناوه پاستی ژووره که دییت، زهنگه که لیده دریت و ره شپییسته که خوی له پشت په رده ده شاریتته وه. لیزی له گه رماوه که دیته دهره وه و ده چیتته لای دهرگای هاتنه ژووره وه و دهرگا که ده کاته وه.

قهچیه بهریزه که .----- سارتهر

دیمەنى یەكەم

لیزی، سیناتور کلارک، رەشپییستەكە (كە لە پشت پەردە خۆی
شاردۆتەوه)

لیزی: فەرموو وەرە ژوورەوه (سیناتور دیتە ژوورەوه) چی
پوویداوه؟

سیناتور کلارک : تۆماس ئیستا لەباوەشی دایکیهتی، هاتووم تا
سوپاسگوزاری ئەوانتان بە دیاری بۆ بهینم.

لیزی: دایکی خۆشحالە؟

سیناتور کلارک: زۆر شادمانە.

لیزی: گریا؟

سیناتور کلارک : گریان؟ هەرگیز! خوشکی من ژنیکی بەهیز و
پۆلابینە.

لیزی: تۆ بە منت گوت، كە فرمیسی خۆشحالی لەچاوهکانیدا
دیتە خوارەوه.

سیناتور کلارک : ئی وایە مروّف ئەم جوّره قسانە دەكات.

لیزی: هەرگیز، چاوه‌پوانی دەرەنجامیکی وەها نەبوو، ها؟
بیگومان وا گومانی دەکرد، كە من ژنیکی خراپم و لە
بەرژەوهندی رەشپییستەكەدا گەواهی دەدەم.

قهحبه بهرئزهكه .----- سارتهر

سيناتور كلارك: ئهو چاره نووسى خوئى دابووه دهست خودا.

ليزى: چى له من بينى؟

سيناتور كلارك: هيچ ، سوپاسى دهكردى.

ليزى: پرسىارى له بارهئى رهنگ و روخسارم نهكرد؟

سيناتور كلارك: نهخيئر.

ليزى: هيچ نه يگوت، كه من ژنيكى ميهره بان و چاكم؟

سيناتور كلارك: ئهو وا بىرى دهكردهوه، كه ئيوه ئهركى خوئان

ئهنجام داوه.

ليزى: ئهها، بهلى.

سيناتور كلارك: ههلبهته ئهو ئوميدى ههيه، كه ئيوه ههميشه

ئهركى خوئان ئهنجام بدن.

ليزى: بهلى، بهلى.

سيناتور كلارك: لىزى سهيركه (به په شوكاوييه وه دهست له سههه

شانه كانى داده نيئت) بيگومان ده بيئت ئهو كاره ته واو بكهئى، كه

دهستت پيكر دووه، نابيئت ئهو پيريژنه ليئت بئى ئوميد بيئت ، ئهئى

وا نييه؟

ليزى: دلنيا به، دوودل مه به، من نكوئلى لهو كاره ناكه م كه

كردوومه، ئه گهر نكوئلى لييكه م ئه وا ده مخه نه زيندانه وه (كه ميك

بيدهنگى) ئه رئى ئه م ژاوه ژاوه چييه؟

سيناتور كلارك: شتيك نييه.

قهحبه بهررزهکه سارتهر

لیزی: ئیتر ناتوانم بهرگهی ئەم ژاوه ژاوه بگرم. (پهنجهرهکه
دادهخات) بهررزه سیناتور؟

سیناتور کلارک: بهلێ رۆلهکه م.

لیزی: تو دلنیایت لهوهی، که ئیمه ههلهمان نهکردوو و من ئەو
کاره م کردوو، که وا پێویست بوو بیکه م؟

سیناتور کلارک: بهتهواوهتی دلنیام.

لیزی: من خۆم سهه لهو شتانه دهڕناکه م، قسهکانی تۆش منی
گیژ کرد؟ مۆلهتت نه دام بیری لیبکه مهوه، ههه بهرپراست
کاتزمیر چهنده؟

سیناتور کلارک: یازدهی شهو.

لیزی: ئاخ، هیشتا ههشت کاتزمیری ماوه بو بهیانی، من خهوم
زراوه و وا گومان دهکه م، که ئەمشه و نهتوانم چاوم لیکبنیم،
شهوانیش کهش و ههوا وهکو رۆژ گهرمه و هیچ فینک
نابیت. (که مییک بیدهنگی) ههه بهرپراست سهه بارهت به
ره شپیشه که چی؟ چی به سه رهاتوووه؟

سیناتور کلارک: کامه ره شپیشه؟ ئەها ره شپیشه که! به دوایدا
دهگه رین.

لیزی: ئەگهه بیگرن چی لیده کهن؟ (سیناتور شانی
هه لده ته کینیت، ژاوه ژاوه که زیاتر ده بیت، لیزی به ره و لای
پهنجهره که ده روات) ئەم هات و هاواره چییه؟ ده بیینی؟
کومه له که سییک به چرای کاره بایی و سه گیکی زور به

قهچپه بهر یزه که .----- سارتهر
کولانه که دا تیپه ر ده بن، ئایا ئەمه که رنه قالی گلۆپه کانه؟ پیم بلی
چی بووه بهر یز سیناتۆر، بلی بزانه چی بووه؟
سیناتۆر کلارک : (زهرفیک له گیرفانی دهردینیت) خوشکه که م
فرمانی پیکردووم، که ئەم زهرفه به تو بدەم.

لیزی: (به چوست و چالاکیه وه) ئایا بو منی نووسیوه؟
سه ری زهرفه که هه لده چرینیت، سه د دۆلاریه ک دینیته
ده ره وه و زهرفه که ده پشکنی تا بزانییت نامه ی تیدایه یا نا،
به لام بی ئومید ده بییت، پاشان زهرفه که له ناو دهستی گرمۆله
ده کات و فرییده داته سه ر زهوی، دهنگی ده گۆریت) سه د دۆلار!
ده بییت من پیی رازیم! کور ه که تان په یمانی پینج سه د دۆلاری
به من دا، به لام دیاره تو سه د دۆلارم ده دیتی و زورت لی
داشکاندوم، زور شاره زای له لیگیرانه وه.
سیناتۆر کلارک : ئای رۆله که م.

لیزی: (پاره که ده گه رینیته وه) تکاده که م له لایه ن منه وه سوپاسی
خوشکه که ت بکه و پیی بلی من زیاتر چه زمده کرد دیاریه ک،
ته نانه ت جووته گۆره وییه کی هه رزان، یا شتیکی دیکه، که
خوی هه لیبژارد بییت بۆم بنیریت، ده زانییت که ئەم شتانه ریز و
خۆشه ویستی دیاری نیره ره که، له لای خه لک زیاتر ده کات؟
به لام ئایا کرده وه کان به پیی مه به ست و مه رام نین؟ (که میک
بیدهنگی) هه رچۆنیک بییت چاک کلاوتان له سه رنام.

قهحبه بهریرهکه سارتهر
سیناتور کلارک: (سهیری یهک دهکهن و سیناتور لیی نزیک دهکهوئتهوه.) سوپاست دهکهم رۆلهکهم، تو له و کاته دا تووشی گرفتییکی دهروونی رهوشتی بوویت و پیوستیت به پشتیوانی من ههیه.

لیزی: من لهم کاته دا زیاتر تووشی قهیرانیکی مادی بوومه و پیوستم به پاره ههیه، بهلام وا گومان دهکهم، که له کوتاییدا من و تو لهسهر ئەمه رپک بکهوین. (که میک بیدهنگی) من تاکو ئیستا کهسه بهتەمه نه کانم به کهسانی چاک و باش داناوه، له بهرئه وهی ئەوان رواله تیکی جوان و بهرپزیان ههیه له بهرچاوم، بهلام ئیتر خهریکه دوودل ده بم، ئەو پرسیاره لام دروست ده بیته، که ئایا به دخویی و چروکی ئەوان له کهسانی دیکه زیاتر نییه؟

سیناتور کلارک: (به روویکی خوشه وه) به دخویی و چروکی! ئاخ چه ند حه زمه کرد هاوکاره کانم گوئیان لهم قسه یه بوایه، ههر به راستی تو که سیکی راشکاو و نه رم و نیانیت! هیشتا شتیک له سروشتی تو ماوه ته وه، که گیروگرفته کانی ژیانی نارپک و نائاساییت دهستی پینه گه یشتوو و نه یه توانیوه گهنده لی بکات. (دهست به روومه ته کانی لیزی دا دینیت) به لی، به لی شتیک که وه سف ناکریت. (لیزی به بی به رهه لستیکردن، به شیوه یه کی شه رمه زارکه ر و به بی ئەوهی هیچ کاردانه وه یه کی خوشی یا رقی تیدا ده رکه ویت لیده گه ریت سیناتور دهستی لیبدات و

قهچپه بهر یزه که .----- سارتهر
نهوازشی بکات) من ههمدیسان دیمه وه لات، خوٚت ماندوو
مه که خوٚم ده رگا که داده خه م.(سیناتوٚر ده چیٚته دهره وه، لیزی
له جی خویدا کر و کپ دهره ستیٚت، به لام که میٚک دواتر پار ه که
هه لده گریٚته وه، گرمو له ی ده کات و فریده داته وه سه ر زه وی،
پاشان له سه ر کورسییه ک داده نیشیٚت و توور په ییه که ی
ده ته قیٚته وه، ده گریٚت، له دهره وه ده نگی هات و هاوار ه که
نزیٚک ده که ویٚته وه، ده نگی گولله له دوور ه وه ده بیستر یٚت،
پیاوه ره شپیٚسته که له ه شار گه که ی خوٚی دیٚته دهره وه و
له به رده م لیزی دا دهره ستیٚت، لیزی سه ری به رز ده کاته وه و
هاوار ده کات).

دیمه‌نی دووهم

لیزی و ره‌شپیسته‌که

لیزی: تو! (هه‌لده‌ستیت‌ه‌وه) من بیگومان بووم له‌وه‌ی، که تو‌ه‌مدیسان دییته‌وه، دل‌م خه‌به‌ری د‌ه‌دا، که دییت، تو له کوئوه هاتی؟

ره‌شپیسته‌که: له په‌نجه‌ره‌وه.

لیزی: چیت ده‌ویت؟

ره‌شپیسته‌که: بمشاره‌وه.

لیزی: من پیمگوتی، که ناتوانم.

ره‌شپیسته‌که: خاتوون هات و هاواریان ده‌بیستیت؟

لیزی: به‌لی، مه‌گه‌ر چی بووه؟

ره‌شپیسته‌که: راو ده‌ستی پیکردووه.

لیزی: راوی چی؟

ره‌شپیسته‌که: راوی ره‌شپیسته‌کان.

لیزی: سه‌یره! (بیده‌نگییه‌کی زور) تو دلنیای له‌وه‌ی، که هیچ

که‌س نازانیت تو هاتویته‌ته ئیره؟

ره‌شپیسته‌که: دلنیام.

لیزی: نه‌گه‌ر ده‌ستگیرت بکه‌ن چیت به‌سه‌ر دینن؟

ره‌شپیسته‌که: به‌ن‌زین.

لیزی: به‌ن‌زین چییه؟

قهچپه بهریره که .----- سارتهر
ره شپسته که: (به ئامازهی دهستی بوی شیده کاته وه) به نزم
پیده دهکن و ئاگرم تیبه رده دن.

لیزی: تیگه یشتم! (به ره و لای په نجره که ده چیت و په رده که
داده داته وه) دانیشه (ره شپسته که له سه ره کورس ییه ک
داده نیشیت) ئایا پیویست بوو بیته لام، من هه رگیز کیشه و
گرفتاریه کانم کو تایی پینایه ت؟ (هه روه کو ئه وهی هه ره شهی
لیبکات له ره شپسته که نزیک ده که ویته وه) من چه ز به
شه رپوشو و گیرو گرفت ناکه م و لییان ده ترسم.
تیگه یشتی؟ (قاچی له ئه رزه که ده دات) ده ترسم! ده ترسم!
ده ترسم!

ره شپسته که: خاتون ئه وان وا گومان ده کن که من هه له یه کم
به رامبه ر تو کردو وه.
لیزی: ئی؟

ره شپسته که: بویه بو دوزینه وهی من نایه نه ئیره.
لیزی: ده زانی له بهرچی وه کو راکه ر بوسه ت بو داده نینه وه؟
ره شپسته که: له بهر ئه وهی له و باوه رده دن، که من ئازارم داویت.
لیزی: ئه وهش ده زانی، که کی ئه م مه سه له یه ی به وان گوتو وه؟
ره شپسته که: نه خیر، هه رگیز.

لیزی: من پیمگوتوون. (بیده نگیه کی دوورودریژ، ره شپسته که
به چاوکی سووکه وه سه یری ده کات).

قهچپه بهرئزه که سارتهر

رەشپيسته که: له بهرچی کاریکی وههات کردوو خاتوون؟
له بهرچی کاریکی وات کردوو؟

لیزی: (به سه رسورماوییه وه) خۆیشم نازانم له بهرچی.

رەشپيسته که: ئەوان به رامبهه به من هیچ به زه ییه ک ناوین، قامچی له رووخسار و چاوه کانم ده وه شین، به رمیلی به نزینه کانیان به سهه سه رمدا ده رژین، ئاخر له بهرچی کاریکی وههات کرد؟ من که ئازاریکم پینه گه یاندبووی.

لیزی: ئەها، به لام ئازارت پیگه یاندبووم، خۆت ناتوانی په ی به وه ببهی، که چهنده بوویت به مایه ی ئازار بو من. (که میک بیدهنگی) ناته ویت بمخنکینی؟

رەشپيسته که: ئەم جووره که سانه زۆربه ی کات مروّف ناچار ده کهن به پیچه وانه ی ئەوهی، که بیرى لیده کاته وه و باوه ری پییه تی قسه بکات.

لیزی: به لئ، وایه، زۆر جاریش که ناتوانن به هیژ مروّف ناچار بکهن، په نا بو زمان لووسی و قسه ی بریقه دار ده بن. (که میک بیدهنگی) وانیه؟ باشه ناته ویت بمخنکینی؟ تو مروّفیکی چاکی تا سبه ی شه و لیره ده تشارمه وه. (وه کو ئاماژه یه ک بو سوپاسگوزاری سینگی به ره و پیشه وه ده هیئت)، نزیک مه که وه، ده ستم لیمه ده، من چه ز به چاره ی رەشپيسته کان ناکه م و خۆشم ناوین. (له دهره وه دهنگی گولله و هه راو هۆریا ده گاته گوئ) ئەوان نزیکن. (ده چیته لای په نجه ره که و له

قهچپه بهریره که .----- سارتهر
درزی پهرده کانه وه سهیری ناو کولانه که دهکات) ته واو!
تووش بووین.

ره شپسته که: خه ریکی چین؟

لیزی: له سهه کوچهی کولانه که پاسه وانیان داناوه و خه ریکن
ماله کان دهپشکنن، بو هاتی بو ئیره؟ بیگومان کاتیک ویستوته
خوت بگه یه نیته ئیره یه کیک توی بینووه. (هه مدیسان سهیری
دهره وه دهکات)، دهی نوبه ی ئیمه یه خه ریکن به ره وه سه ره وه
دین.

ره شپسته که: چه ند که سن؟

لیزی: پینج شهش که سن... ئه وانیتتر له خواره وه چاوه پروان
ده که ن. (ده گه ریته وه و پروو له وه دهکات) مه ترسه! مه ترسه!
پیده نگ ده بیته پاشان پروو له بازنه که ی خوی دهکات) ئه ی
ماری نه فره تی، هه مدیسان دهسته گولیکی تازته هیئا (بازنه که
به زه ویدا ده کیشیت و پیی لیده نیت) به نه فره ت بیت چه په ل! (به
ره شپسته که ده لیت) ههروه کو ئه وه ی که با تایبته بو ئیره
هاتبیت تا خو به گرتن بدهیت (ره شپسته که هه لده ستیت و
دهیه ویت بچیتته دهره وه) بو کوی؟ شیت بووی؟ ئه گه ر بچیتته
دهره وه ده تکوژن.

ره شپسته که: ده مه ویت بچه سه ربان.

لیزی: به و مانگه شه وه؟ برؤ ئه گه ر ده ته ویت بهر گولله ت بدهن،
په له مه که، هیشتا دوو نهومی دیکه یان ماوه تا بگه نه ئیره، پیت

قهچبه بهر یزه که سارتهر
دهلیم مه ترسه! (بیده نگییه کی دوورودریژ، لیزی دیت و
دهچیت، لیزی له سه ر کورسییه که دا دانیشتووه) تو چه کت پی
نییه؟

ره شپسته که: ئوه! نه خیر.

لیزی: دهی (له چه کمه جهی میزه که ده گه ریّت و ده مانچه یه ک
ده رده هینیت).

ره شپسته که: خاتوون ده ته ویّت بهم ده مانچه یه چی بکه یت؟
لیزی: ده رگا که ده که مه وه و پییان دهلیم وهر نه ژووره وه،
بیست و پینج ساله ئه وانه به ناوی دایکه پیره سه ر
سپییه کانیا ن و به ناوی پاله وانانی جهنگ و گه لی ئه مریکا وه
منیا ن فریودا وه، به لام ئیستا له فرتوفیله کانیا ن تیگه یشتووم و
ریگه ناده م له وه به دوا وه بمخه له تیّن، ده رگا که ده که مه وه و
پییان دهلیم: (ره شپسته که لیّره یه، لیّره یه! به لام ئه و هیچ
شتیکی نه کردو وه، ناچاریا ن کردووم، که به درو شایه تی بده م،
به لام سویند به خوا ی گه وره ده خوّم، که ئه و هیچ شتیکی
نه کردو وه و هیچ گونا هیکی نییه).

ره شپسته که: پیّت باوهر ناکه ن.

لیزی: له وانه یه، لیگه ری با باوهر نه که ن، ئه و کاته به م
ده مانچه یه رووبه روویان ببه وه و ئه گه ر نه وه ستان ته قه یان
لیبکه.

ره شپسته که: به لام کو تایان پینایه ت، هی تر دین.

قهچیه بهریزه که .----- سارتهر
 دهستت لیان مهپاریزه تهقه لهوانیش بکه، بهتایبته ئەگەر
 سیناتور کلارکت^۴ له نیویاندا بینی ههولبده گوللهکهت به
 خهسار نهپوات، تهواوی ئەم فهرتهنیه لهژیڕ سهری ئەودایه،
 وانیه؟ چاک تووشی کیشهیان کردووین، ههچونیک بیت
 ئەمه دوایین دهرفتهمانه بهرامبهریان و دلنیام لهوهی، که
 بهتوی دهلیم، ئەگەر تو لهلای من بدۆزنهوه قژم بهسهروهه
 ناهیلن، کهواته ئیستا کارهکه بهم جییه گهیشتوو، وا باشتره
 بنیادهم کۆمهلیکیان لی بتوپینیت، ئەوجا با خوی بمریت.
 (دهمانچهکهی بو رادهگریت) بیگره! بیگره!
 رهشپیستهکه: ناتوانم خاتوون.

لیزی: له بهرچی؟

رهشپیستهکه: من ئەو مافه م نییه، ناتوانم تهقه له سپی پیستهکان
 بکه م.

لیزی: ههقی خوته! بهلام دلنیاببه ئەوان ئەو مافه بهخویان
 ددهن و بهزهییان پیتنایه تهوه و تهقته لیدهکهن.

رهشپیستهکه: ئاخر، خاتوون ئەوان سپی پیستن.

لیزی: ئەمه واتای چی؟ له بهرئوهی ئەوان سپی پیستن بۆیه
 ئەو مافهیان ههیه که وهکو بهرازیک بتکوژن؟

رهشپیستهکه: بهلی، له بهرئوهی ئەوان سپی پیستن.

^۴ . له دهقه فارسییهکه نووسراوه ئەگەر کوری سیناتور له نیویاندا بینی. و. کوردی.

قهحبه بهريزهكه.....سارتهر
ليزي: داماو! دهزاني تو هه مان بارودوخي منت ههيه، وهكو من
گه مژه و به به زه يي!

ره شپيسته كه: له بهرچي خو ت ته قه ناكه ي خاتوون؟

ليزي: پيمگوتي، چونكه منيش وهكو تو گه مژه و به به زه ييم.
دهنگي ته پهي پيكانيان ده بيستن كاتيک له پليكانه كان سه ر
ده كه ون) هاتن، (خه نده يه كي كورت خايهن) دلخوش و
شادمانن، به لام له گه ل ئه وه دا كاره كه به سانايي وه رده گرین،
برو ناو گه رماوه كه و خو ت بشاره وه، هه ناسه ت
راگره) ره شپيسته كه ون ده بيت ، ليزي چاوه پروانه، زهنگه كه
ليده دات، ليزي به ده ست خاچه كه ي له خو ي ده خشينيت و
خو ي كو ده كاته وه و بازنه كه له ده ست ده كات، ده رگا كه
ده كاته وه و چهن د كه سيكي چه ك به ده ست ده رده كه ون).

دیمه نی سیهم

لیزی و سنی پیاو

پیاوی یه که م: ئیمه به دوای ره شپسته که ده گه پین.

لیزی: کامه ره شپسته؟

پیاوی یه که م: هه مان ئه و ره شپسته ی که له ناو شه مه نده فەر دستدریژی کرده سهر ئابرووی ژنیکی سپی پیست و به چه قو خوشکه زای به پیز سیناتور کلارکی بریندار کرد.

لیزی: خوا عه قلتان پییدا! هاتوونه ته ناو ماله که ی من به دوای مروقیکی وه هادا ده گه پین! مه گهر من نانسن؟

پیاوی دووهم: به لی، به لی، به لی، من ده تناسم، پیری کاتیک له شه مه نده فەر دابه زیت من توم بینی.

لیزی: باشه ئیتر، من هه مان ئه و ژنهم که ره شپسته که دستدریژی کردو ته سهر ئابرووم. (پیده که نیست) لیم تیده گه ی؟ (پیاوه کان ورته ورت ده که ن، هه موویان به روانینیک که ئاویتیه به شه هوهت و ئاره زوو و گه مژه یی و رق سهیری لیزی ده که ن و ورده ورده ده کشینه دواوه) ئه گهر که سیک بو ئیره ئه و من به م ده مانچه یه تو له ی لیده که مه وه و هه قه که ی پیده که مه وه. (هه موویان پیده که نن)

یه کیک له پیاوه کان: ئاره زوو ده که ییت ئه و به له دار دراوی ببینی؟

قهحپه بهرئزه که .----- سارتهر
لیزی: بهلی، کاتیک دۆزیتانه وه هه والم پیبدهن.
یهکیکی دیکه له پیاوهکان: ئیتر هیندهی نه ماوه که بیدۆزینه وه،
خاتوونی بچکۆله ده زانین که له ناو ئهم کۆلانه خووی
شاردۆته وه.

لیزی: هیوای بهختیکی باشتان بۆ ده خوازم، سه رکه وتوو بن.
(پیاوهکان ده چنه دهره وه و لیزی دهرگا که داده خات و
ده مانچه که له سه ر میزه که داده نیّت).

دیمەنى چوارەم

لیزی- رەشپىستەكە

لیزی: رۆیشتن، وەرە دەرەو (رەشپىستەكە دىتە دەرەو، لەبەردەمى لیزی دەكەوئیتە سەر ئەژنۆ و لچكى كراسەكەى ماچ دەكات) پىمگوتى دەستم لیمەدە (بە سۆز و میهرەبانىیەو سەیری دەكات)، دەبیت تۆكەسىكى عاجباتى بیت وا ئەو شارە هەمووی بەدواتدا دەگەرپت.

رەشپىستەكە: خاتوون من هیچم نەکردوو، خۆت باش ئەو دەزانیت.

لیزی: دەوتریت مادام تۆ رەشپىستىك بیت، ئەوا هەمیشە گونا و تاوانىكت هەیه.

رەشپىستەكە: من هەرگیز تاوانىكم نەکردوو، هەرگیز، هەرگیز. **لیزی:** (دەستى بە نیوچەوانى خۆیدا دەهینیت) هەر چەندە بیر دەكەمەو سەر لەم كارە دەرناكەم (بیدەنگى) لەگەل ئەو دا ناشى تىكرای خەلكى شارىك لە هەلەدا بن. (كەمىك بیدەنگى) هیچ تىناگەم.

رەشپىستەكە: هەمیشە بەم جورەیه خاتوون. (هەموو كات سپی پىستەكان وا بیر دەكەنەو كە ئەوا لەسەر هەقن).

قهچبه بهرئزه که .----- سارتهر
لیزی: ئایا تو خویشت وا ههست دهکهیت که سوچ و تاوانیکت
ههیه؟

رهشیپسته که: بهلی خاتوون.

لیزی: له گهل ئه وهی که هیچ شتیکیشت نه کردوه.

رهشیپسته که: نه خیر، هیچ شتیکم نه کردوه خاتوون.

لیزی: ئاخر بوچی سپی پیستهکان هه میسه وا بیرده که نه وه، که
خویان له سهر حهقن و ده بیته حهق به وان بیته؟

رهشیپسته که: له بهرئه وهی سپی پیستن.

لیزی: منیش سپی پیستم، به لام... (له دهره وه دهنگی پی دیت)
خه ریکن ده چنه خواره وه (لیزی به شیوهیه کی خوبه خوئی و
غهریزی له رهشیپسته که نزیک ده که ویته وه، رهشیپسته که، که
هیشتا ده له رزیت دهستی له سهر شان و ملی لیزی داده نیت،
دهنگی پییه کان ورده ورده که متر ده بنه وه، بیدهنگی بالی
کیشاوه، لیزی له ناکاو دوور ده که ویته وه (پیمبلی؟ ئایا ته نیا
نین؟ ههروه کو ئه وهی ههردوو کمان له بیابانیکی وشک و
برینگ ویل و ته نیا مابینه ته وه، ههروه کو ئه وهی ههتیو
بین (زهنگه که لیده دات، لیزی و رهشیپسته که به ماتی و
په شوکاوییه وه وه ستاون و گوئی ده گرن، دووباره زهنگ
لیده دهنه وه) برۆ ناو گه رماوه که خوت بشاره وه (به شهق و
مشته کوله له دهرگا که دهن، رهشیپسته که خوی
ده شاریته وه، لیزی دهرگا که ده کاته وه).

دیمەنی پینجەم

فرید و لیزی

لیزی: چیبوو، شیت بوویت؟ لەبەرچی بەم شیوویە بە شەق لەدەرگای ژوورەكەم دەدەیت؟ نایەیتە ژوورەو، هەرچی شەكەتییەك بەسەرمدا هات ھۆكارەكەى تۆ بووى، ئیدی بەسە چەپەل، دەى لیرە برۆ! برۆ! (فرید پال بە لیزیو دەنیت و دەيكشینیته دواو، دەرگاكة دادەخات و شانى لیزی دەگریت، بیدەنگیەكى دورودریژ) چیتەر؟

فرید: تۆ ئەهریمەنى!

لیزی: دەتویست بە شەق و مشتەكۆلە دەرگای ژوورەكەم بشكىنى تا ئەمەم پیللیت؟ بەراستى ناشیرینه! لە كوئو هاتوویت؟ (بیدەنگى) وەلام بدەرەو.

فرید: لەكۆتاییدا رەشپىستىكیان دەستگیر كرد، بەلام ئەو رەشپىستە داواكراو نەبوو، سەرەراى ئەمە هەر كوشتیان.

لیزی: ئەى دواتر؟

فرید: من لەگەڵیان بووم. لیزی: (فیکە لیدەدات)

قهچبه بهر یزه که .----- سارتهر
لیزی: تیگه یشتیم (بیدهنگی) ده لاین سهیرکردنی وینهی کوشتنی
ره شپیسته که توی وروژاندووه و چیژی پیبه خشیویت.

فرید: من تکات لیده که م.

لیزی: له بهرچی لیم ده پارپیته وه؟

فرید: تو ئه هریمه نی! تو جاودووت لی کردووم، من له ناو
ئاپورا که بووم، ده مانچه که م له دستم بوو و ره شپیسته که ش
به لقی دره ختی که وه هلواسرا بوو، من سهیری ره شپیسته که م
کرد، له ناکاو ئه وه به بیرمدا هات، که پیویستم به تویه، ئه مه
شتیکی سروشتی نییه.

لیزی: به رمده، پیمگوتی به رمده.

فرید: بلی بزائم چ له پشت ئه مه وه یه؟ چ ئه فسون و جادویکت
بو من به کارهینا وه، هه ی جادوگره؟ من خه ریکبووم سهیری
ره شپیسته که م ده کرد له ناکاو تووم که وته بهر چاو، له بری
ره شپیسته که جهسته ی تووم بینی، که به لقی دره خته که وه
هلواسرا بوو و له سه ر پشکوکانی ئاگره که دا هله ده قرچای،
له و کاته دا ده مانچه که م راکیشا و چهنده گولله یه کم
به جهسته یه وه نا.

لیزی: هه ی چه په ل! به رمده، وازم لیینه، به دره وشت، تو
بکوژی!

فرید: چ جادویکت به کار هینا؟ تو بوویته ته قیر و بنیشت
پیمه وه لکاو ی، لیم دانابریی، له هه موو شتی که دا ده تبینم، سکت

قهچیه بهر ئیزه که سارتهر
دهبینم، سکی قهچیه یه کی چه پهل دهبینم، له ناو دهسته کانم
ههست به گهرمی جهسته دهکه م، بونی تو له لووتم ناچیتته
دهره وه، له ویوه تا ئیره رامکردوه، خوشم نه مزانیووه که بو
کوشتنی تو دیمه ئیره یا دیم تا به زور له گهل جوت بم، به لام
ئیسنا تیگه یستم (له ناواو به ریده دات) هه لبه ته له بهر خاتری
قهچیه که خوم ناخه مه زیندانه وه (ده گهریتته وه لای) نهو شته ی
که نه مرو به یانی به منت گوت راسته؟

لیزی: چیم به تو گوت؟

فرید: گوتت که چیژ له من دهبینی.

لیزی: وازم لیبینه، یه خه م بهرده!

فرید: سویند بخو بلی به راستمه، سویند بخو!

(مه چه کی دهستی دهگریت و باید دات، له گهرماوه که دا دهنگی
ته په ته په که زیاتر ده بیئت) نه مه چیه؟ (گویی راده گریت) که سیک
لیره یه؟

لیزی: شیت بوویت؟ هیچ کهس لیره نییه.

فرید: نا، که سیک له ناواو گهرماوه که یه (به ره وه ده رگای
گهرماوه که ده روات).

لیزی: (پیشی لیده گریت) ریگه نادم تو برؤیت.

فرید: که واته ده رکهوت که که سیک له وییه.

قهچپه بهر یزه که .----- سارتهر
لیزی: ئەمه کرپاری ئەمپۆی منە، یه کیکه لهو کرپارانە ی که
به دهست کراوه یی و سه خاوه ته وه پارهم پیده دەن، تیگه یشتی؟
ئێستا ئاسووده بویت؟

فرید: له پاش ئەمه ئیتر هیچ کرپاریکی دیکه ت نابیت، ئیتر
هەرگیز نابیت. له مه به دواوه تو هی منی (که میک بیدهنگی)
دهمه ویت روخساری ببینم. هاوار دهکات، لیڤه وه ره دهره وه.
لیزی: (هاوار دهکات) مه یه دهره وه، هه لمه خه له تی گهر بیته
دهره وه راوت دهکا.

فرید: برۆ ئەولاوه، کچی قهچپه. (به زۆری لیزی دهخاته ئەولاوه
و دەرگای گهرماوه که دهکاته وه، ره شپییسته که دیته دهره وه)
کرپاره که ت ئەمه یه؟

لیزی: من لیڤه دا شاردمه وه ، چونکه دهیانویست ئازاری
بدەن، (فرید دهست بو دهمانچه که ی دهبا) ته قه ی لیڤه که، خۆت
چاک دهزانیت، که ئەو بی گوناوه. (فرید ته قه دهکات، به لام
ره شپییسته که وهک سوسکه راده په ریڤت و پال به فریده وه
دهنیت و دهرده په ریڤته دهره وه، فرید به دوایدا رادهکات و هاوار
دهکات و لیزی تا دەرگای دهره وه دهچیت و دوو که سه که ون
دهبن و لیزی هاوار دهکات).

ئەو هیچ تاوانیکی نییه، ره شپییسته که بی گوناوه (دهنگی
دوو ته قه دهبیستریڤت، لیزی به په شوکاوییه وه دهگه ریڤته وه بو
ژوو ره که، به ره و لای میزه که دهروات و چه که که ی خۆی

قهحبه بهر یزه که سارتهر
 دهردینیت، لهوکاته دا فرید دووباره دهگه پیتته وه بو ژووره که،
 لیزی به ره و لای فرید دهگه پیتته وه به جوړیک که پشتی به ره و
 پرووی بینه رانه و چه که که ی له دواوه ی خو ی شار دوتته وه، فرید
 چه که که ی خو ی له سه ر میزه که داده نیت)، ئایا ته قهت پیوه نا،
 ها؟ (فرید وه لای ناداته وه) باشه که وایه ئیستا نوره ی
 تویه. (ده مانچه که ی به رامبه ر فرید راده گریت).
فرید: (به ترساوییه کی زوره وه) لیزی ته قه مه که، به زه بیته به
 دایکدا بیتته وه.

لیزی: بیده نگ به! جاریک منت بهم ته له که بازیانه فریودا، ئیتر
 به ئه فسانه ی دایکت باوه ر ناکه م.

فرید: (به هیواشی به ره و لای ده چیت) لیزی گوئیگره: کلارکی
 یه که م بونیاتنه ری خانه واده ی ئیمه به تاک و ته نیا دارستانیکی
 ته وای داچاند بهر له وه ی که خو ی له بو سه یه کدا بکوژریت ،
 شازده هیندی به دهستی خو ی گوشت و کوره که ی سه راپای
 ئه م شاره ی ئیمه ی بونیاتنا، هاوړی و اشننون بوو و له (یورک
 تاون) له کاتی بهرگریکردنی له سه ربه خو ی ویلایه ته
 یه کگرتو وه کاند، باپیره ی باپره م به ریوه به ری پو لیس ی سان
 فرانسیسکو بوو بیست و دوو که سی رزگار کرد له و ئاگره ی
 گه وره ی که له ویدا هه لگیرسا بوو، باپیره ی من بو ئیره
 گه راپیه وه و که نالی میسیسیپی هه لکه ند و بووه ده سه لاتداری
 ویلایه ت، باوکی منیش سیناتور، منیش له دوا ی ئه ودا ده بمه

قهچیه بهر یزه که .----- سارتهر
سیناتور، من تاکه میراتگری نیرینهی ئەو و کوتا کلارکی
خانه واده کهم، ئیمه ئەم ولاته مان دروستکردوو و میژووی
ئەم ولاته یش میژووی خیزانی ئیمه یه، لقی دیکه ی خیزانی
کلارک له ئە لاسکا و فلیپین و مه کسکی نویش هەن، ئایا
هیشتا ئەو بویریەت ههیه که تهقه بهرامبەر تهواوی ئەمریکا
بکهیت!

لیزی: ئەگەر ههنگاوێکی دیکه بیته پیشه وه تهقهت لیده کهم!
فرید: تهقه بکه، له بهرچی تهقه م لیناکه ی! بینیت؟ کچیکی وهک
تو ناتوانیت تهقه له پیاوێکی وهک من بکات، تو کیت؟ رۆلت
چییه له ژیان؟ دهزانیت باپیرهت کی بووه، دهیناسیت؟ به لام
من، من ئەو مافه م ههیه، که بژیم، هیشتا زۆربه ی کارهکان
دهبیت به دهستی من ئەنجام بدرین، خهک چاوه ری دهکات تا
ئەو کارانه بکه م، چه که که تم بده ری (لیزی دهستی درێژ دهکا،
فرید چه که که ی لی و هه رده گریت و له گیرفانی داده نیت) ئەگەر
دهشته ویت زانیاری سه بارهت به ره شپسته که بزانیته، ئەوا
پیتده لیم، که ره شپسته که رایکرد و ده مانچه که ی من
نه پیکا. (که میک بیدهنگی، فرید دهسته کانی له ملاو له ولای شانی
لیزیدا پیکه وه ده لکینیت) دواتر له م خانوو هی سه رگرده که
نیشته جی ده بی، که له و به ری رۆوباره که یه، ته لاریکی جوانه و
باغچه ی هه یه، له ناو باغچه که دا پیاسه ده که یته، به لام من
ریگهت پیناده م له باغچه که بچیته ده ره وه، چونکه زۆر

قهحبه بهریره که سارتهر
 چاوچنۆکم و غیرهت لیده که م ، له ههفتهیه کدا له و دهمانه ی، که
 دونیا تاریک ده بیته سی جار دیمه لات، پوژانی سی شه ممه و
 پینج شه ممه و پشووی کوتایی ههفته، خزمه تکاره کانت که سانی
 ره شپسته ده بن و پاره یه کی زور تریشته ده بیته له وه ی، که
 چاوه پروانی ده که یته، به لام ده بیته چاوپووشی له شه هوه تباری
 من بکه یته و شه هوهت و ئاره زووی منیش هیئده که م
 نییه! (ماوه یه کی زور له نیوان دهسته کانی ئه ودا خو ی له بیتر
 ده کات)، ئه ری به راست چیژ له من ده بینیت، وه لامم به ره وه،
 راسته؟

لیزی: (به هیلاکیه وه) به لی، راسته.

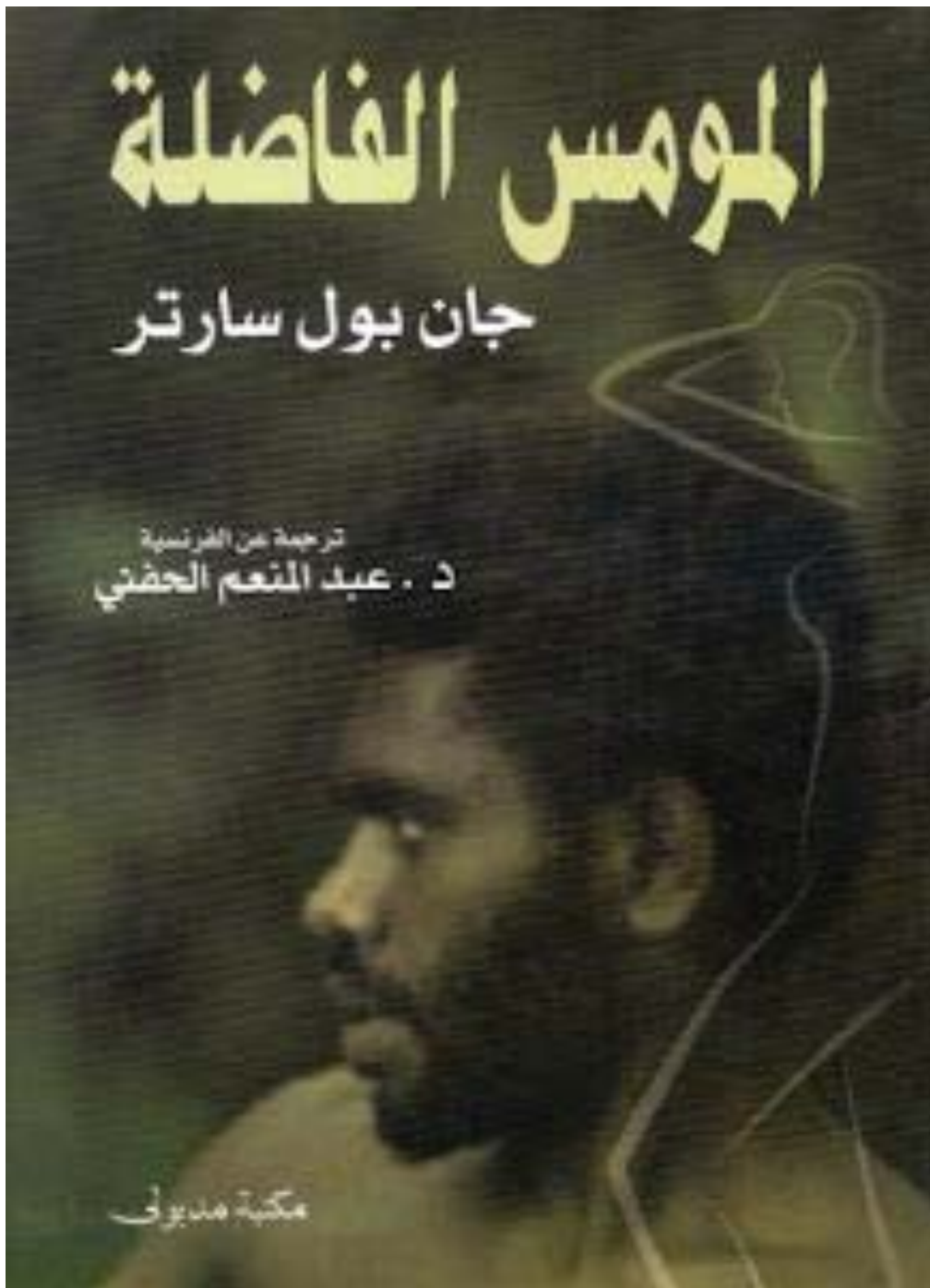
فرید: (دهست به گوناکانیدا ده بینیت)

زور چاکه، له مه به دواوه ته واوی شته کان ده چنه وه سه ر
 ریچکه ی ته واوی خو یان.

(بیدهنگی)

ئیستا ناوی خومت پیده لیم: فرید.

په رده داده ریته وه.

ویتهی بهرگی چاپی شانۆنامهکه به زمانی عه رهبی

بايۆگرافىيە ژان پۆل سارتەر

ژان پۆل سارتەر (Jean-Paul Charles Aymard Sartre) لە ۲۱ى حوزەيرانى ۱۹۰۵ لە پاريس لەدايکبوو و لە ۱۵ى نيسانى ۱۹۸۰ دا کۆچى دوايى کردوو، فەيلەسووف و شانائونامەنووس و پڤماننووس و پەخنەگر و سياسەتوانىکى مەزنى فرەنسى سەدەى بيستەم بوو. وەکو خۆى دەليت سالانى تەمەنى مندالى زرنک و چالاک بوو، بەلام گۆشەگير بوو و خەريکى خويندەنەوہى بەرھەمە ئەدەبىيە جيهانىيەکان بوو، لە سالى ۱۹۲۲ دا ديپلۆمى وەرگرتوو و پاشان برياريداوہ خويندنى بالا لە زانکۆى پاريس تەواو بکات لەگەل پۆل نيزاندا وەر دەگيريت، بەلام چوار سال دواتر لە تاقیکردنەوہى کۆتايى بەشى فەلسەفەدا بيروپراکانى رەت دەکريتەوہ و وەرناگيريت ئەمەش لەبار ئەو بيروباوہرەى، کە سارتەر سەبارەت بە فەلسەفە ھەيبوو. کاتيک پيى و ابوو فەلسەفە تيگەيشتنە نەوہک لەبەر کردن، بەلا لە سالى ۱۹۲۹ دا بە پلەى يەکەم لە بەشى فەلسەفە وەر دەگيريت و دەبيتە مامۆستاي فەلسەفە، پاشان کارىگەر دەبيت بە ديار دەناسى ھۆسريىل و ريگەى ئەلمانيا دەگريتە بەر بۆ تەواوکردنى خويندن و لەويدا بە وردى ئاشناى بەرھەمەکانى ھۆسريىل و ھایدگەر دەبيت، بەلام دواى ماوہيەک بەرگەى دەسەلاتى حکومەتى نازى ناگريت و دەگەرپيتەوہ فرەنسا. سارتەر لە منداليدا بەدواى ناوبانگەوہ بوو، بەلام نووسينەکانى يەک لەدواى يەک لەلايەن بلاوکەرەوہکانەوہ رەتدەکرانەوہ، بۆيە تاوہکو سالى ۱۹۳۸ پڤمانى (ھيلنج)ى بلاو کردوہ و ئەم بەرھەمەش ناوبانگيکى جيهانى بۆ بەدەست ھينا، پاشان کۆمەلە چيروکى (ديوار)ى بلاو کردوہ، سارتەر لە سەرتاپاي ژيانيدا ھاورپى سيمۆن دى بۆقوار بوو و تا مردن لەگەل

قەحپە بەرپزەمكە .----- سارتەر
يەكتر ماونەتەو بەبى ئەوھى ھاوسەرگىرى بكن، چونكە ھاوسەرگىرى
بەلايانەو شتىكى بۆرژوازيانە بوو.

ژيانى سارتەر دابەشى دوو قۇناغ دەبىت يەكەمىيان قۇناغى پىشەبى
ئەوئىش دوای نووسىنى (بوون و نەبوون) و (رۇمانى ھىلنج)ە، كە تىيدا
مروڧ وەكو بوونەوھرىك دادەنەت كە مەحكومە بە ئازادى.

قۇناغى دووھمىش وەكو رۇشنبىرىكى چالاک لەرپووى سىياسىيەو
دەناسرىت، سارتەر لايەنگرى كۆمۇنىزم بوو، بەلام نەچووھ ناو حزبى
كۆمۇنىستى فرەنسىيەو و خۆى خەرىكى بلاءوكردەنەوھى ئايدۆلۆژيا
بوونگەرايىھەكان كرد، سارتەر لەسەر ئەو باوھرە بوو، كە مروڧ
پىويستە خۆى چارەنووسى خۆى دىارى بكات، لە سالى ۱۹۶۴دا ناوى
چووھ ناو پالىوراوانى خەلاتى نۆبل و خەلاتەكەى بۆ دەرچوو، بەلام
سارتەر ئەم خەلاتەى رەتكردەوھ و ھەرگىز وھرى نەگرت، ئەمەش
يەكەمجار بوو لە مېژووى ئەم خەلاتەدا شتىكى وا رپووبدات، تەنيا
خەلاتىك كە وەك رېزلىنان وھرىگرتبىت، برىتى بووھ لە(دكتوراى
فەخرى) لە زانكوى ئورشەلیم لە سالى ۱۹۷۶دا.

سارتەر ھەمىشە بەھەلوئىستەكانى دەناسرىتەوھ، ئەو پىوھندىيەكى
باشى لەگەل شۆرشگىزى جىھانى(چى گىقارا)دا ھەبوو، ھاوكات يەككىك
بوو لەوانەى بەرگىرى لەژان ژىنى كردووه و نامەى بۆ دىگۆل ناردووه
تا ئازادى بكن، ھەرۇھە بەرگىكارىكى سەرسەختى جوولانەوھى
رېزگاربخوازى جەزائىرى بووھ و خۆى بە جانناھەلگىرى ئەم بزووتنەوھى
ھەژمار كردووه، ھەندىك لە بەرھەمەكانى:

- ھىلنج.رۇمان ۱۹۳۸.
- دىوار(كۆمەلە چىرۆك) ۱۹۳۹.
- مېشەكان(شانۇنامە) ۱۹۴۳.
- بوون و نەبوون.(پەيامى فەلسەفى) ۱۹۴۳.

قەحپە بەرپزەكە..... سارتەر

- چوونە دەرەوہ قەدەغەیە (شانۆنامە) ۱۹۴۴.
- رېڭاكانى ئازادى (رۆمان ۳ بەرگ) ۱۹۴۵.
- مردووه بى كفن و دفنه كان (شانۆنامە) ۱۹۴۶.
- قەحپە بەرپزەكە (شانۆنامە) ۱۹۴۶.
- بوونگه رايى فەلسەفەى ژيانە (پەيامى فەلسەفەى) ۱۹۴۶.
- ئەدەب چىيە (پەيام دەر بارەى ئەدەب) ۱۹۴۷.
- * بۆدلىر (وتارىك دەر بارەى بۆدلىرى شاعىر) ۱۹۴۷.
- * چەندرامانىك دەر بارەى كىشەى جولەكە. (۱۹۴۷).
- * دەستە پىسە كان (شانۆنامە) ۱۹۴۸.
- شەيتان و خودا (شانۆنامە) ۱۹۵۱.
- ژىنى پىرۆز، ئەكتەر و شەھىد (كتىبىك دەر بارەى ژان ژىنى) ۱۹۵۲.
- بەندكراوانى ئالتوونا (شانۆنامە) ۱۹۵۹.
- فرۆيد (سىنارىيوى فىلمىك دەر بارەى سىگموند فرۆيد) ۱۹۵۹.
- رەخنەى عەقل دىيالىكتىكى (فەلسەفە) ۱۹۶۰.
- وشە كان (يادداشتنامەى خودى) ۱۹۶۴.
- ژنانى تەروادە (شانۆنامە) ۱۹۶۵.
- سارتەر لە كوبا (كۆمەللىك وتارە لەكاتى گەشت بۆ كوبا نووسىويەتى).
- دەر بارەى شانۆ.
- كار لەكار تراز (رۆمان).
- ھەرزەكارى خانەوادە. (پەيامى رەخنەى) ۱۹۷۱-۱۹۷۲.
- بەرگرىكدن لە رۆشنىيران.